HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2011

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 45. Sobota (Saturday) 6. listopadu (November) 1976 Cena 25 centu

JIMMY CARTER ZVOLEN PRESIDENTEM SPOJENÝCH STÁTU

Washington. — Jimmy Carter, 52letý kandidát demokratické strany, bývalý guvernér státu Georgie, byl v úterý, 2. listopadu, zvolen 39. presidentem Spojených států. Podle částečných výsledků, známých ve středu odpoledne, Carter zvítězil ve 22 státech, obdržel celkem 39,619,844 hlasů (neboli 51 procent) a při nejmenším 297 volitelských hlasů jednotlivých států Unie. Gerald Ford zvítězil ve 26 státech a obdržel 37,767,496 hlasů (neboli 48 procent). Ke zvolení presidentem je za současného volebního systému nutno obdržet aspoň 270 volitelských hlasů. Při této volbě se tedy Američané rozdělili na dvě přibližně stejné poloviny.

Jimmy Carter a jeho místopresident sen. Walter Mondale z Minnesoty nastoupí v úřad 20. ledna 1977; budou mít za sebou Kongres, ve kterém budou silně převládat demokraté. Carter bude zase prvním demokratickým presidentem po osmi letech.

V Illinois vyhráli republikánští kandidáti na presidenta a na státního guvernéra. Ford získal v Illinois 50 procent hlasů, zatím co Carter pouze 49 procent. Guvernérem byl zvolen republikán James Thompson, který obdržel 64 procent hlasů; zvítězil nad demokratem Howlettem, podporovaným chicagským starostou Daleym, ale obdržel jen 36 procent hlasů.

Konference o budoucnosti Rhodésie v Ženevě se tedy sešla

Ženeva. — Anglie určila čtvrtek 28. října za začátek ženevské konference o budoucnosti Rhodésie; této konferenci předsedá Anglie, protože právně Rhodésie je doposud její kolonií. Za běloškou vládu Rhodésie byl v Ženevě přítomen ministerský předseda Jan Smith, a rhodéské černochy tam zastupují jejich čtyři političtí vůdci: Nkomo a Muzorewa zastupují hnutí ANC (African National Council) a Mugabe a Sithole hnutí ZANU (Zimbabwe African National Union).

Jako pozorovatelé tam byli připuštěni zástupci zemí Zambie, Tanzánie, Mozambiku, Angoly a ostrova Mauricius. Rhodéští černoši žádají mimo jiné okamžité propuštění na svobodu asi 600 černošských politických vězňů v Rhodésii. Premiér Jan Smith dosud neodpověděl na tuto žádost, avšak oznámil, že za dvouleté přechodné vlády si v Rhodésii běloši musí v každém případě uchovat vrchní dozor nad armádou a policií. Na to černošští vůdci žádali, aby doba dvou let byla o rok zkrácena, a mezitím že bude pokračovat guerilová válka. Tím bylo dokázáno, že dosud neexistují podmínky k vzájemné dohodě, a konferenci nechybělo mnoho, aby byla odročena.

Čtyři rhodéští černošští vůdci od samého začátku jednání tvrdí, že nejednají s vládou Jana Smitha, nýbrž s Anglií, která zůstává koloniální mocností, zodpovědnou za Rhodésii. Jsou ochotni přistoupit pouze na jednoroční přechodnou dobu pro předání vlády černošské většině, a už v této přechodné době požadují pro sebe kontrolu armády, policie a soudnictví Rhodésie. Více než 70 cizích vlád, včetně Spojených států, poslalo na konferenci do Ženevy své pozorovatele. Předsedou konference je britský velvyslanec u OSN Ivor Richard, který se všemožně snaží sblížit neústupné postoje obou stran. Navrhuje například, aby černochům byla v přechodné době dána funkce ministrů armády a policie, zatímco bělochům by byla ponechána funkce náměstka ministrů, a aby některé jednotky guerilů byly včleněny do armády a policie. Rovněž byla vyslovena idea, že zodpovědnost za bezpečnost v Rhodésii by měla být svěřena v přechodné době mírové armádě, složené z vojáků zemí Britského společenství. Anglie zároveň dala přítomným na vědomí, že sama nemůže v žádném případě převzít zodpovědnost za administraci a bezpečnost Rhodésie. Mezi oběma stranami stále vládne velká nedůvěra. V neděli černošský politik Joshua Nkomo předložil přítomným text memoranda, ve kterém premiér Smith zamítal zásadu "jeden člověk, jeden hlas", a zároveň navrhoval plán, podle kterého běloši v Rhodésii chtějí využít dvouleté přechodné doby k posílení své branné moci.

"V lidově demokratickém" všeobecně přijatém myšlení dneška je Smithova idea o různém počtu hlasů různých jedinců — podle výše placených daní — sice anachronismem, který je předem odsouzen k zániku, ale idea sama o sobě není nesprávná ani nespravedlivá. Před I. světovou válkou byla platná i v některých evropských zemích. Spočívala v tom, že kdo platil nejvíc daní, měl při volbách 3 hlasy, kdo platil méně, měl 2 hlasy, a ostatní občané měli po jednom hlase. Jestliže se nám to zdá podivné, stačí si vzpomenout na OSN, kde Sověti pro sebe prosadili 3 hlasy (za Rusko, Ukrajinu a Bělorusko), zatím co USA tam mají jen jeden hlas.

ENGLISH SECTION INSIDE

★ Leninův společník vystoupil z komunistické strany Sovět. svazu

Stockholm. — Profesor Arnošt Kolman, 84letý, letos na konci září poslal generálnímu tajemníku Leonidu Brežněvovi ze Stockholmu dopis, ve kterém oznamoval své vystoupení z komunistické strany, jejímž členem byl celých 58 let. Teprve po čtyřletém úsilí obdržel pro sebe i svou ženu Jekatěrinu dovolení navštívit svou dceru, žijící ve švédském Stockholmu. Pak se rozhodl zůstat na svobodě a požádal švédské autority o politický asyl.

Arnošt Kolman se narodil v Praze. Později studoval matematiku. Za první světové války se jako rakouský voják dostal do ruského zajetí. V roce 1918 se stal členem komunistické strany a seznámil se osobně s Leninem, s kterým společně formulovali cíle, jež komunismus sleduje. Mezi oběma válkami zastával vysoké funkce ve straně, v armádě i v Akademii věd. Za druhé světové války pracoval v oboru psychologického vedení války. Po válce byl universitním profesorem v Praze a v Moskvě. V roce 1948 byl zatčen a vězněn tři a půl roku. Rozhodující obrat v jeho vztazích k sovětské komunistické straně způsobila sovětská okupace Československa v roce 1968. V jeho očích Sovětský svaz zradil cíle komunismu. Rovněž mu vytýká, že k jeho velké hanbě se mu nepodařilo poskytnout sovětskému lidu prostředky k životu v dostatečném množství, a že bezohledně šlape po základních lidských právech. — O národnostní politice Moskvy řekl, že Sovětský svaz je velkým vězením národů, stejně jako jím bylo carské Rusko. Za takových okolností mu není možno žít dále v Sovětském svazu.

Zde jsou krátké úryvky z jeho dopisu Brežněvovi:

"Obratem pro mě byl rok 1968, když jsem mohl na vlastní oči pozorovat Pražské jaro a vidět, s jakým nadšením a jednotou český a slovenský národ podporoval snahy komunistické strany Československa, obnovit socialistické ideály a zbudovat komunismus s "lidskou tváří". Když však vaše pancéře a armády obsadily Československo, podrobily je svému politickému diktátu a nemilosrdnému hospodářskému vydírání, které ve skutečnosti z něho učinily ruskou kolonii, pak jsem nadobro ztratil všechny iluze o povaze vašeho režimu."

"A jaký vůbec to je druh socialismu v Sovětském svazu, když na místo dřívější vykořisťovatelské třídy kapitalistů a velkostatkářů nastoupily privilegované kasty byrokratů strany a Sovětů, kteří tonou v blahobytu, jsou oddělení od lidu, jsou postaveni nad lidem, lidem pohrdají a nejsou schopni ani ochotni pochopit jeho potřeby a utrpení? O jakém socialismu se může mluvit, když stalinská totalitní diktatura pokračuje uvnitř země a její velmocenská politika se projevuje ve vztazích se zahraničím? V Sovětském svazu neexistují žádná základní demokratická práva . . ."

"Není to tragické, že 60 let po revoluci zemědělství bývalé obilnice Evropy není schopno opatřit lidu chléb, maso, ryby ani brambory? Sovětská moc není schopna zorganizovat ani normální zásobování velkých měst — o vesnicích a malých městech ani nemluvě — potravinami, ovocem, oděvem, nábytkem, průmyslovými výrobky, ba ani léky . . ."

Tento dopis, podepsaný Kolmanem, má datum 22. září 1976.

Sloupek informací

K JUGOSLÁVII, Z ŘÍMA PO VOLBÁCH A O TĚCH "RUDÝCH VZADU" V AFRICE

Když ve státě "diktatury proletariátu" zemře ten největší 'proletář" — tak to tedy v politicko-funkcionářském lese létají nejenom třísky. Poslední ukázku nám předvedla Čína. Televize nám zpřítomnila některé podrobnosti pokračování "pohřebních obřadů" za Mao Če-tunga, ony řvavé a krvelačné projevy vítězných následovníků, které byly nechutné a zároveň varovné . . .

Nezávidíme Josefu Brožovi, zvanému Tito, maršálu a prezidentu Jugoslávie předvečer jeho odchodu. Není neznámo že přes svých 82 roků je velmi vitální a tak můžeme předpokládat, že čte, co se o něm v poslední době píše a říká: Že tedy jako také brzo umře a co asi se bude dít se státem, kterému kraloval od roku 1945. S Jugoslávií, proti níž se Stalin neodvážil použít v létě 1948 nějaké doktríny "internacionální pomoci", protože si pamatoval z jednání na Jaltě na jaře před koncem druhé světové války, že západní spojenci ho před zásahy na Balkáně velmi varovali. Konkrétně Winston Churchill především a jmenovány byly Jugoslávie a Řecko.

Dnes však je situace jiná. Otázka položená bývalému kandidátovi na úřad prezidenta USA Jimmy Carterovi byla velmi chytrá: cože by jako dělal — zněla — kdyby k něčemu došlo v Jugoslávii? Ověřme si v paměti, že v srbském Sarajevu byla atentátem na korunního prince Rakousko-uherské monarchie vykonstruována záminka k vojně, jež se pak stala první světovou.

□

BEZPEČNOST EVROPY JE BEZPEČNOSTÍ AMERIKY

Byla ta otázka Carterovi i záludná — tedy "klamavá, lstivá a úskočná", jak k tomuto terminu říká platný slovník jazyka českého. Předpokládala více než běžné znalosti nejméně dějin 20. století a také hlubší vědomosti o všelijakých formách komunistické taktiky. Ford i Carter jistě měli k dispozici znamenité síly v oboru americké politiky — jestli však měli v průběhu předvolební kampaně čas slyšet a hlavně porozumět výkladům historiků a sovětologů, o tom se musí pochybovat. Viz také Fordovy poznámky o východní Evropě.

Souhlasím s Kissingerem který 24. října v CBS programu "Tváří k národu" řekl, že "je nemoudré předem určovat stanoviska", a že Carter si to svoje o Jugoslávii, kde by prý Spojené státy nezasahovaly, "promyslí". Jako jistě Jerry Ford ví dnes svoje o sovětském panství ve východní Evropě.

Jugoslávie nemá v úmyslu poddat se případné sovětské invazi. Jasně to bylo řečeno v prosinci minulého roku u příležitosti "Dne armády" šéfem generálního štábu Stane Potocarem. Ten dodal aniž by ovšem výslovně jmenoval možného agresora — že Jugoslávie "dostane velmi brzy moderní a velmi účinné obranné zbraně, které bude lze nasadit proti nepřátelskému letectvu a výsadkovému vojsku — parašutistům. Citováno z evropských novin z ledna tohoto roku, které informaci doprovodily zjištěním, že Washington se po 15 letech "odhodlal k vojenské spolupráci s Jugoslávií, aby ji pomohl ubránit se před závislostí na Moskvě a nátlakům z její strany".

Dosavadní administrativa USA nejednala nemoudře, když se rozhodla Jugoslávii pomoci. Vládcem v Kremlu zůstává nadále generální tajemník komunistů a maršál SSSR Leonid Brežněv a tím je v platnosti i jeho doktrína o "internacionalismu" bolševických zásahů, tak zřetelná v případě okupace Československa v srpnu 1968.

Jugoslávie má hranice mimo jiné s Bulharskem a Mad'arskem, kde jsou dodnes sovětské posádky a v čele státu přisluhovači agrese proti Praze. A i rumunský soused by sotva asi mohl říci NE, když by Moskva chtěla pochodovat do Bělehradu, kde by "někdo" požádal po Titově smrti o "internacionální pomoc".

Není správné myslet si o lidech vždycky jen to nejhorší; není to ani spravedlivé. Osobně však, když uvažuji o diktátorech komunistické ideologie — myslím na to nejhorší. "Internacionální pomocí osvobozená" Jugoslávie by měla jako dnes společné hranice s Itálií, která by si za jistých okolností takovou pomoc třeba také mohla "vyžádat". A Itálie pak hraničí s Francií . . . Francií "Lidové fronty"?

Vidím asi všechno černěji, než je třeba. Budu rád, když mě vývoj přesvědčí o opaku. Platí však, že bezpečnost Spojených států začíná u otázek záruky jistých evropských hranic. Když již ty podepsané v Helsinkách chtě—nechtě musíme akceptovat.

□

ŘÍM PO VOLBÁCH

Dostal jsem několik informací k hospodářské situaci v Itálii. Neznějí dobře. Tak například po zvýšení cen topného oleje, cigaret a plynu budou někdy v těchto dnech zvýšeny ceny v železniční dopravě o 10 procent, elektrické energie o 12 a gazolínu o 20 procent. Byly vyhlášeny zvláštní daně, které mají krátkodobě, avšak citují — "drasticky" omezit obchod s devizami, zahraniční měnou. Až o čtvrtinu vzroste daňové zatížení majitelů motorově silnějších vozidel. Aby se zvýšila produktivita práce, překládá se pět náboženských a dva světské svátky na následující neděle. Na italské poměry malá revoluce. — Hospodářskými odborníky bylo dále vládě v polovině října navrženo omezit prodej čerstvého masa — kromě vepřového a drůbeže — na jeden týden v měsíci . . .

Tato fakta — nikoli všechna — tu stačím zaznamenat ať jakkoli, vypadají nepěkně; mají ale svoje pozadí, které prozrazuje něco v zásadě velmi kladného: že totiž menšinová vláda strany Křest'anských demokratů plní svoje předvolební sliby a neboji se ani nepopulárních kroků, aby italskou ekonomii dostala z úpadkového hospodaření.

Viníků bylo mnoho, k největším však patřili komunisté, jimi dirigované odborové organizace — unie, které vyvolávaním zbytečných stávek a prosazováním zhusta demagogických požadavků zahánějí Itálii z krize do krize, respektivě pomáhaly zhoršovat danou situaci. Tato skutečnost byla mnohokrát ověřena i neutrálními pozorovateli — a ani nejobratnějším řečníkům italské komunistické strany se nepodařilo ji vyvrátit.

Zde jsme u druhého kladného bodu, který vyplývá z výše uvedených zpráv o tvrdých, až drastických opatřeních římské vlády. Komunisté v ní nejsou zastoupeni, nicméně však spoluvládnou v řadě důležitých provincií. Pokračující taktika kazimírů pořádku v ekonomii by nyní škodila i jim samým, nebot' nemohou utéci ze spoluzorpovědnosti. Tentokráte by tedy mohly mít úsporné akce vládních míst úspěch, který bychom demokratické Itálii jistě přáli.

Ovšem, z vlků se beránci nestávají. Komunistům se podařilo prosadit zákon "o trestání spekulantů v hospodářství", který podle komentářů, jež jsem četl v evropských novinách, "dovoluje všelijaký, i demagogický výklad". V Kalabrii byli v polovině ledna podle tohoto zákona zatčeni dva majitelé řeznických krámů . . . Moc bych zato nedal, že v tom měl prsty "lid", vyhecovaný komunisty. Známe to z Československa z podzimu 1947.

Italská vláda si bude muset dávat velký pozor, aby její dobře myšlenou politiku neohrožovaly živly, jimž jsou na cestě k moci dobrá i zadní vrátka.

□

OČ TAKÉ JDE V AFRICE

Sledujete-li zpravodajství z Afriky, pak nutně nabydete dojmu, že jde jen o otázku, co s "bílými" režimy v Rhodézii a Jižní Africe, kdy a jaký přijde jejich konec. Komunistický tisk se od našeho liší jen v tom, že je "přesnější" v popise "barbarských, "nelidských" a podobných činů bílých vlád. Avšak tu a tam mu uklouzne podrobnost, která ukazuje, že komunistům jde v Africe o něco víc, než jen o údajnou spravedlnost pro černé domorodce.

Jako příklad mohu uvést komentář pražského RUDÉHO PRÁVA, které v červenci vzpomínalo 55. výročí založení Jihoafrické komunistické strany. Poučíte se, že strana po zákazu v roce 1950 přešla do ilegality, a že v politickém podzemí "má velmi těsný styk" s takzvaným Africkým národním kongresem, s nímž prý "společně řídí boj proti apartheidu" — jak se nazývá politika Jihoafrické vlády vůči černému obyvatelstvu.

V programu, přijatém v listopadu 1962 na sjezdu v Johannesburgu, vyhlásila prý Komunistická strana za svuj cíl "osvobození veškerého utlačovaného obyvatelstva a vybudování národně demokratického státu, jehož existence by tvořila přechodnou etapu na cestě k výstavbě *socialistické společnosti*". *Podobnou řeči* hovořilo její "Provolání jihoafrického lidu" z roku 1970, a jiný dokument z prosince 1973, v němž byl položen "zvýšený důraz na organizování stávek a demonstrací". — Takže čtete-li dnes, či slyšíte o něčem takovém v informacích z Jihoafrické republiky, víte, kdo v tom má asi taky prsty . . .

Nejjasněji se k taktice Jihoafrické komunistické strany vyjádřila "výzva", vydaná v roce 1971, která vybízí — cituji podle zmíněného pramene — "dělníky, utlačovaný africký, míšenecký a indický lid, aby se sjednotil a postavil se proti tyranské nadvládě v **každé oblasti a každým způsobem**, a aby usiloval o **dobytí moci lidem**". To podle mého názoru nejdůležitější jsem podtrhl a za "lid" si jako v každém podobném případě dosad'te komunistickou stranu.

Na Západě se o těchto skutečných plánech mistrů politické přetvářky málo ví — ba neví skoro nic. Hled'me to napravit kde jen můžeme.

J. Netík

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba.
ČIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402
Phones (312) 795-9050 Chicago (312) 242-6110

HLAS NÁRODA
(VOICE OF THE NATION)
Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU
VYDÁVÁ:
"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.,
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623
Telefon: 762-2044
ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem
ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00
Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.
Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois
November 6, 1976 — Vol. I., No. 45.

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.
MINARIK'S BAKERY
Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes
5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854
Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

LETEM SVĚTEM

Chicago. — Švýcarská "Union Bank" v Chicagu analyzovala pomocí kompjútru mzdy a ceny životních potřeb ve 41 velkoměstech světa a dospěla mimo jiné k těmto poznatkům: Deset měst, v nichž je dnes **životní nejdražší** (nejdražší je na prvním místě)— jsou v následujícím pořadí: Tokyo, Manama (Bahrein), Oslo, Stockholm, Curych, Ženeva, Kodaň, Tel Aviv, New York a Paříž. **Nejlevněji se žije** — (nejlevnější je na prvním místě): v Bogotě, Manile, Sao Paulo, Miláně, Istanbulu, Madridě, Londýně, Johannesburgu, Rio de Janeiru a Dublině. **Nejvyšší** mzdy mají dělníci — (nejlépe placení jsou na prvním místě): v **Chicagu**, New Yorku, San Franciscu, Los Angeles, Ženevě, Curychu, Torontu, Montrealu, Kodani a Stockholmu. **Nejméně jsou placeni** — (nejnižší mzdy jsou uvedeny na prvním místě): v Buenos Aires, Manile, Bogotě, Istanbulu, Singapuru, Lisabonu, Athénách, Rio de Janeiru, Teheránu a Tel Avivu. **Potraviny** stojí nejvíce v Tokyu a Stockholmu, nejméně v Bogotě a v Buenos Aires. **Ceny v restauracích** a v hotelích jsou **nejvyšší**: v Tel Avivu, Manamě, New Yorku a Chicagu; **nejnižší** v Lisaboně, Bogotě a Buenos Aires. **Nájemné bytů** je nejvyšší v Tokyu, Hong Kongu a New Yorku: nejnižší v Lisabonu, Manile a Bruselu. Pro zakoupení týchž potřeb musí dělník ve Spojených státech pracovat 66 až 77 hodin, v Kanadě 83 až 85 hodin, v Tokyu 160 hodin a v Buenos Aires a v Manile 300 hodin.

• • •

Haag. — V sobotu 30. října se ministři zahraničí zemí Evropského společného trhu dohodli na tom, že od 1. ledna 1977 se rozšiřují teritoriální vody, ve kterých si tyto země vyhrazují právo rybolovu, až do vzdálenosti 200 mil od pobřeží. V těchto vodách bude dovoleno lovit všem členským zemím, a jiným zemím pouze podle podmínek, vyslovených ve smlouvách, které o této věci budou ujednány. Ještě bude nutno vyřešit problém Anglie a Irska, které si chtějí pro sebe zajistit výhradně právo rybolovu do vzdálenosti 50 mil od svého pobřeží. Spojené státy si ve svých vodách vyhrazují právo rybolovu až do vzdálenosti 200 mil od 1. března 1977.

• • •

Rawalpindi, Pakistán. — Podle prohlášení vůdce opoziční strany je v pakistanských věznicích více než 50,000 politických vězňů. Ve většině to jsou členové pravicové opoziční strany Teherik-i-Istiqual, jejíž předseda Asghar Khan, maršál ve výslužbě, vede kampaň proti vládě ministerského předsedy Bhutto.

• • •

Bejrút. — Příměří, uzavřené nedávno v Libanonu, se zdá být opět velmi vratké. V pátek 29. října a v sobotu 30. října se tam znovu střílelo. V Bejrútu a v okolí bylo zabito 78 osob. Na výzvu presidenta Sarkise a ostatních arabských vůdců však boje ustaly v sobotu večer. V neděli nato se opět sporadicky střílelo. Žádná z válčících stran dosud nevyklidila své posice a proto hlavní cesty zůstávají zavřeny pro dopravu. Arabští vládci se také dosud nedohodli na tom, komu svěřit vrchní velení 30 tisíc mužů mírové armády, která z rozhodnutí členských zemí Arabské Ligy má zajišťovat v Libanonu zachovávání příměří.

• • •

Buenos Aires. — Jihoamerické pravicové vlády, zejména v Argentině, Čile, Uruguay, Brazílii, Paraguay a Bolivii, drtí neúprosně levicový extrémismus a marxistická guerilová hnutí pomocí metod, které demokratický západ odsuzuje: tajným zatýkáním, trýzněním, výslechy či chladnokrevnou likvidací. Podle katolických pramenů zemřelo v Čile od státního převratu v roce 1973 ve vězeních asi tisíc přívrženců dřívějšího režimu Allendeho. V Argentině bylo v posledních dvanácti měsících likvidováno rovněž asi tisíc lidí, podezřívaných z terorismu a levicových sklonů; někteří z nich prý dokonce byli z helikoptér házeni do moře. V Uruguay se režimu podařilo zlikvidovat obávané hnutí Tupamaro; mnozí z jeho členů byli trýzněni, aby prozradili totožnost ostatních členů tohoto hnutí. V Brazílii tajné, vládou podporované "čety smrti" odstraňují vraždou režimu nejvíce nebezpečné lidi, a v Paraguay diktátor Stroessner má tak dokonalou tajnou policii, že každý pokus o založení guerilového hnutí je udušen v samém počátku. Při tomto úsilí o vyhlazení guerilových hnutí se nebere žádný ohled na lidská práva. Na neštěstí přitom často dochází k přehmatům, takže represí jsou postiženi i zcela nevinní lidé: političtí osobnosti, intelektuálové, církevní osoby, novináři studenti, ba i podezřívaní cizinci. I děti a staré ženy byly usmrceny zbloudilou kulkou, následkem chybného ztotožnění, či z neuposlechnutí špatně rozuměnému rozkazu. Podle statistik londýnské organizace "Amnesty International" je dnes v Čile, Brazílii, Argentině a Uruguay na 30,000 politických vězňů. Mnozí vzdělaní katoličtí občané jihoamerických zemí přiznávají, že tyto metody boje proti komunismu jen likvidaci marxistických guerilů nejsou správné, avšak dodávají, že dnes už bohužel neexistuje jiná cesta pro uchování si svobody, protože tito fanatičtí guerilové nemilosrdně popravují a likvidují každého jedince, o němž se domnívají, že je proti nim, že má ve svém okolí vliv na lidi, a že je schopen provést potřebné sociální reformy nenásilnou vývojovou cestou. Navíc pak také dobře vědí z dějin bolševického Ruska, rudé Číny a všech satelitních zemí v Evropě, na Castrově Kubě a v Allendeho Čile, že jakmile komunisté uchvátili v nějaké zemi totalitní moc — (byť i pod maskou demokratických metod jako v Československu a v Čile) — zničí násilně každého, kdo se odváží hlasitě nesouhlasit třeba jen s tím, že mu zestátní jeho pole a znemožňují jeho dětem náboženskou výchovu. Tragédie jihoamerických zemí je však v tom, že jejich vojenské či civilní vlády jsou naprosto liberální, za církev se většinou jen schovávají, a marxismus obyčejně nepotírají z důvodů jeho falešných filosofických zásad, ale jen proto, aby se udržely u moci.

• • •

Los Angeles. — Lidské tělo si samo vyrábí drogu "interferon" jako přirozenou obranu proti virusové infekci, avšak tato látka často není vyrobena v potřebném množství, anebo dosti rychle, a tak dochází k chronickým virusovým chorobám, jako je například chronický zánět jater, způsobený infekcí virusu B. Touto chorobou trpí asi milion Američanů. Lidé, trpící chronickými virusovými chorobami, mají vadný systém produkce interferonu. Proto vědci university Stanford studují nyní působení interferonu. S jeho pomocí se jim podařilo uzdravit dvě osoby, nemocné na virusový zánět jater, avšak za vysokou cenu: potřebné množství interferonu stálo v jednom případě $50,000 a v druhém $100,000. Interferon se dosud vyrábí jen ve Finsku, z bílých lidských krvinek, a to ještě v nepatrném množství. Bude nutno nalézt metody výroby interferonu ve velkém. Podaří-li se to, pak bude možno léčit různé virusové choroby. Dosud známé léky vůbec nepomáhají při léčení virusových chorob.

• • •

Washington. — President Ford vyzval ve svém prohlášení všechny země, vyvážející nukleární palivo pro atomické centrály, aby se po tři roky zdržely předávání technologie, která umožňuje zpracování užitého nukleárního paliva a jeho další užití k výrobě atomových zbraní.

• • •

Mnichov. — Rudolf Bečvář, 26letý československý železničář, ozbrojený strojní pistolí, revolverem a nožem, se po odletu z bratislavského letiště zmocnil letadla Čs. aerolinií typu Iljušin 18, v němž bylo 105 cestujících, a přinutil pilota k letu do Mnichova, kde se pak vzdal policii a požádal o politický asyl. Prý chce žít na svobodě. Československá vláda žádala ihned západoněmecké autority o extradici a návrat tohoto nejnovějšího uprchlíka, který se už v komunismu narodil, ale Bonn zatím uvažuje jen o tom, že Bečvára postaví před soud za to, že se dopustil vzdušného pirátství a pošle jej do vězení, kde už dva takoví odvážlivci z Československa z r. 1972 marně žádají o znovuotevření jejich procesu. Před nimi si jeden čs. "vzdušný pirát" vzal v západoněmeckém vězení život.

• • •

Washington. — Ústav "Worldwatch Research Institute" upozornil, že přírůstek světového obyvatelstva se v posledních letech zpomaluje, a to jednak následkem snížené porodnosti, jednak následkem předčasné smrti mnohých lidí z hladu a podvýživy v Indii, Sri Lanka, Bangladéši a v nejchudších afrických zemích. Ještě v roce 1970 se na světě počet obyvatel zvýšil o 1.9%, avšak v roce 1975 se zvýšil pouze o 1.64%. Tato sestupná tendence prý bude trvat dále, takže se nedostaví rychlé přelidnění zeměkoule, jehož se někteří statistikové obávají. Letos v březnu dosáhl počet obyvatelstva na světě výše čtyř bilionů (4 miliardy). Zeměděští odborníci kladou hranici zabydlení naší zeměkoule na 10 bilionů (miliard) lidí s podmínkou, že by veškerá úrodná půda země byla hospodárně a správně obdělávána.

• • •

Brusel. — Nedávno zemřelo ve střední Africe 335 lidí na málo známou nemoc, jíž bylo dáno jméno "krvácející horečka". Belgickým specialistům se nyní podařilo ztotožnit virus, způsobující tuto nemoc, která se vyskytuje mezi opicemi. Je prý to jeden z nejnebezpečnějších virusů. Tato nemoc se nerozšířila více pouze proto, že nakažené osoby zemřely dříve, než mohly přijít do styku s jinými lidmi. Proti této nemoci neexistuje dosud žádný lék a žádné sérum.

• • •

Mexiko. — Mexický peso klesl opět ve své hodnotě o 20 až 25 procent; toto je opět nepříjemná zpráva pro Američany, mající vklady v mexických bankách, zato však příjemná pro US turisty, pro které bude pobyt v Mexiku velmi levný, a pro Mexičany, kteří posílají svým rodinám dolary. Nynější hodnota jednoho peso je 3.7 až 4 centy; za jeden dolar se dostane 25 až 27 pesos. — Také hodnota anglické libry stále klesá. V Londýně je dnes její hodnota přibližně $1.57.

• • •

Washington. — Izrael obdrží od USA v rámci nové vojenské výpomoci — (ve výši jednoho bilionu dolarů) — také některé americké zbraně, které dosud nemají k disposici ani členské země NATO. K boji proti pancéřovým útvarům obdrží pověstnou "dusící bombu" typu CBU-55, která byla s úspěchem vyzkoušena ve Vietnamu. Tato bomba při svém výbuchu utvoří kolem prostor bez kyslíku, takže lidé v blízkém okolí se zadusí. Washington chce položit Izraeli jako podmínku, že této bomby nesmí být užito proti civilním objektům. Izrael obdrží od USA i rakety "Flir", které se svou citlivostí na infračervené paprsky samočinně řídí k pancéřům. Bomby, řízené laserovými paprsky, elektronické přístroje pro rušení cizích raket, laserové měřiče vzdálenosti a nejmodernější fotografické přístroje, které se osvědčily ve vietnamské válce, dostane Izrael také.

• • •

Řím. — Podle zprávy Světové organizace pro zemědělství a zásobování (FAO) ve většině zemí Sahelské zóny opět prší. Letos je tedy možno čekat uspokojivou úrodu v Mali, Nigeru a Horní Voltě. Zato však části Mauretánie a Senegalu, jakož i celé Kapverdské ostrovy neměly dostatek vláhy a budou potřebovat výpomoc z ciziny. V Gambii zase zničil část letošní úrody hmyz, který se tam rozmnožil v milionech a ničil beztak chudou úrodu jako egyptské kobylky.

• • •

New Delhi. — Na některých místech v Indii 18. října vesničané demonstrovali proti nucené sterilisaci. Policie však začala do demonstrantů střílet, čímž je rozehnala. Asi 50 až 100 demonstrantů přitom bylo zabito. Žádné vládní zprávy o těchto incidentech neexistují, a tak je zřejmé, že paní Indira Ghandi dospěla k názoru, že Indie není pro demokracii dosud zralá a vládne diktátem.

• • •

Helsinki. — Také ve Finsku je levice na ústupu. Při obecních volbách tam sociální demokraté obdrželi 25.1% hlasů (ztratili dvě procenta hlasů), konservativci obdrželi 20.8% (získali 2.7% hlasů), strana středu obdržela 18.8%, a komunisté 18.5%.

• • •

Londýn. — Spojeným státům se už podařilo vyzdvihnout z mořského dna tajnou dálkovou střelu Phoenix, která zároveň s tajným bojovým letadlem typu F-14 spadla při manévrech NATO severně od Skotska z americké letadlové lodi do Atlantického oceánu. Letadlo bude vyzdviženo v příštích dnech. Spojené státy podnikly tuto operaci z obavy, aby tyto nejmodernější a velmi účinné americké zbraně nepadly do rukou Sovětů.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

M. BASILEA:

DOBA, JAKÁ JEŠTĚ NIKDY NEBYLA

(Pokračování z min. čísla.)

Jeden z nejdůležitějších Ježíšových příkazu pro tuto dobu tedy zní: Úplně se vyprostit ze všech pozemských a pomíjejících svazku a připoutat se pouze k Ježíši. Jestliže ještě teď, jako Lotova žena naslouchíme hlasu nepřítele a lpíme-li na všem, co tvoří náš vlastní život, na pozemských statcích, milovaných lidech a svém domově, jsme připoutáni k této zemi odsouzené k zániku a musíme také zahynout s ní. Jsme-li však připoutáni k Ježíši, který znovu přijde, jak jím budeme přitažení jako magnetem, až se znovu zjeví na oblacích nebeských. Proto každý, kdo se dosud nevzdal úplně a cele Kristu jako svému Pánu a Vykupiteli, má to učinit hned dnes, protože teď je poslední hodina. On je jedinou cestou k pomoci a záchraně.

Vše tedy závisí na tom, abychom si už ve všem pozemském, ve svém povolání a své rodině nepočínali jako v normálních dobách. Ježíš nás varoval, abychom se v posledním čase nechovali jako lidé v době Noémově. Dělali to, co bylo samo o sobě správné, kupovali a prodávali, jedli a pili, ženili se a vdávaly se. Avšak vyživali se ve všem pozemském tak, jakoby nestála přede dveřmi zkáza a to byl jejich hřích. Pak přišla ohlášená potopa a přinesla zánik všem, kdo žili ze dne na den a nepřipravili se vnitřně pokáním a obrácením k Bohu na hodinu soudu. Právě tak to bude i s námi, nezačneme-li si počínat jinak a budeme-li se domnívat, že v této době, "jaká předtím nebyla", můžeme žít jako obvykle.

Proto se v církvi nemůžeme mít dost na pozoru před duchovní vlažností a před pozemským pečováním, v němž se utápíme. Každý, kdo dosud věřil v Ježíše jako svého Vykupitele, ale nežil podle jeho slov, obrať se a začni ode dneška brát vážně Desatero přikázání: miluj Boha nade všecko a nedělej si z lidí a věcí své bůžky. Začni světit den sváteční, ctít své rodiče, vyhýbat se i tomu nejnepatrnějšímu, co by vedlo k smilstvu, přestaň lhát, přestaň nenávidět, protože podle kázání na hoře již to je vražda. Dnes jako nikdy předtím je třeba dát se Pánem soudit i v tom nejmenším, co nebylo v našem životě v pořádku, denně litovat hříchů a činit pokání, abychom pak nebyli vystaveni hroznému hněvu Božího soudu, až zachvátí celou zemi.

V této poslední době záleží však především na tom, abychom vzali vážně přední přikázání Ježíšovo, jeho nejdůležitější příkaz — abychom milovali "jako dosud nikdy". Naše doba je doba nenávisti jako žádná ji-

(Pokračování na str. 5)

DOBA "BĚHEM ROKU"

32. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí a milosrdný Bože, — dobrotivě odstraň všechno, co nám stojí v cestě, — abychom bez vnitřních i vnějších překážek — svobodně plnili tvou vůli. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věku.

1. ČTENÍ Z KNIHY KRÁLOVSKÉ
(1 Král 17, 10-16)

Prorok Eliáš vstal a šel do Sarepty. Přišel k bráně města a hle — jedna vdova tam právě sbírala dříví. Zavolal ji a řekl: "Prosím, dej mi trochu vody v nádobě, abych se napil." Když mu ji šla přinést, zavolal za ní: "Přines mi také v ruce kousek chleba!"

Ona odpověděla: "Jako že žije Hospodin, tvůj Bůh, nemám nic upečeného, ale jen hrst mouky v hrnci a trochu oleje ve džbánu. Právě sbírám dva kousky dřeva, abych přišla a upekla z toho sobě i svému synu. Najíme se a umřem."

Eliáš jí řekl: "Buď bez starosti, jdi a udělej, jak jsi řekla. Nejdřív upeč mně z toho malou placku a přines mi to, pak půjdeš a upečeš sobě a svému synu.

Neboť tak praví Hospodin, Bůh Izraele: Nevyprázdní se hrnec s moukou a neubude ze džbánu s olejem až do dne, kdy Hospodin sešle déšť na zem."

Ona tedy šla a udělala podle Eliášových slov a jedla ona, on i její syn po dlouhý čas. Z hrnce se mouka nevyprázdnila a ze džbánu olej neubýval podle Hospodinova slova, které promluvil skrze Eliáše.

2. ČTENÍ Z LISTU K ŽIDŮM
(Žid 9, 24-28)

Svatyně, do které vešel Kristus, není zbudována lidskýma rukama a není to jenom napodobenina té pravé. Nikoli! On vstoupil do samého nebe, aby se teď staral o naše záležitosti u Boha. A není třeba, aby vícekrát obětoval sám sebe, jako velekněz vchází do velesvatyně rok co rok s cizí krví, sic jinak by byl musel podstoupit svoje utrpení už mnohokrát od stvoření světa. Ne tak! Ale zjevil se teď, jednou provždy, na konci věků, aby svou obětí odklidil hřích.

A jako lidem je souzeno, že musí jednou umřít a pak nastane soud, podobně je tomu i u Krista: když byl jednou podán v oběť, aby na sebe vzal hříchy celého množství lidí, objeví se po druhé — ne už pro hříchy — těm, kteří na něho čekají, aby jim přinesl spásu.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA
(Mk 12, 38-44)

Ježíš učil zástupy: "Varujte se zákoníků, kteří se rádi procházejí v dlouhých řízách, stojí o pozdravy na ulicích, o přední sedadla v synagogách a přední místa na hostinách. Vyjídají domy vdov a dlouho se naoko modlí. Ty postihne tím přísnější soud."

Sedl si naproti chrámové pokladnici a díval se, jak do ní lidé vhazují peníze. A mnozí bohatí dávali mnoho. Přišla také jedna chudá vdova a vhodila dvě drobné mince, dohromady čtyřák.

Zavolal své učedníky a řekl jim: "Amen, pravím vám, tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice. Všichni totiž dali ze svého nadbytku, ona však ze svého nedostatku: dala, co měla, všechno, z čeho měla být živa."

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Také všecek lid jásal velmi hlučně chvále Hospodina, že založen jest chrám Hospodinův. Avšak mnozí z kněží a z levitů, jakož i hlavy rodů, totiž starší, kteří byli viděli chrám prvý, plakali velmi hlasitě, když zakládán byl chrám tento jejich před jejich očima, zatím co ostatní množství jásalo radostí velmi hlasitě. Aniž mohl kdo rozeznati hlas jásotu radostného od hlasu pláčícího lidu, neboť vesměs křičel lid velmi hlučně, že bylo slyšeti hlas jeho daleko.

Když uslyšeli nepřátelé Judovi a Benjaminovi, že zajatci stavějí chrám Hospodinu, Bohu Israelovu, přistoupivše k Zorobabelovi a ke hlavám rodovým, řekli jim: „Nechať smíme stavěti s vámi, nebo tak jako vy hledáme Boha vašeho. Hle, my přinášeli jsme oběti jemu ode dnů Asorhaddana, krále assyrského, který nás sem uvedl.

Avšak Zorobabel, Josue a ostatní hlavy rodů israelských odpověděli jim: „Není dovoleno, bychom stavěli vy a my společně dům Bohu našemu. Ale toliko my smíme stavěti Hospodinu, Bohu našemu, jak přikázal nám Cyrus, král perský."

Unavoval tedy lid té krajiny ruce lidu judského a vytrhoval je ze stavby. Najímali také proti nim rádce, aby kazili úmysl jejich všecku dobu Cyra, krále perského, až do kralování Daria, krále perského.

Tehdy přetrženo bylo dílo domu Páně v Jerusalemě, a nepracovali až do druhého roku kralování Daria, po šestnácti letech od položení základů chrámu. 1. Esdr. 1., 3., 4.

Kde je dobře, tam je moje vlast?

Nadešla doba proroky předpověděná. Roku 538. př. Kr. král perský, Cyrus v prvním roce své vlády dovolil židovským zajatcům, aby se vrátili do své vlasti. Slíbil jim státní podporu. Vyzval ostatní Israelity, kteří se neminili vrátit, aby své vracející se krajany vším možným podporovali. Nařídil vydati chrámové nádoby, které Nabuchodonosor uloupil.

Ale ku podivu! Poměrně malá část zajatců vydala se na cestu do vlasti. V bohaté Babylonii začalo se totiž Židům dobře dařiti, mnozí zbohatli a proto neměli chuti vrátiti se do chudší a zpustošené země.

První starostí vrátivších se vyhnanců bylo postarati se o

místo pro obětí. Zatím to byl jenom oltář. Postavili jej tam asi, kde dříve stával. Pak počali budovati chrám. Zpívali při započetí práce Davidovy žalmy. Mladší se radovali. Starší, kteří znali nádheru chrámu Šalomounova, plakali.

Samaritáni, ctitelé Hospodina i pohanských model.

Tehdy přišli k stavějícím do Jerusalema obyvatelé Samařska. Nabízeli se, že pomohou stavět. Zároveň ovšem žádali, aby pak v dohotoveném chrámě mohli také Hospodinu obětovat. Dostali však naprosto odmítavou odpověď. Proč asi? Samaritáni, to jest obyvatelé Samařska, věřili v Hospodina. Mimo to však uctívali ještě jiné bohy a bylo odůvodněné podezření, že by je nakonec chtěli ctíti ve chrámě. Toho naprosto nebylo možno připustit. Boží pravda a pohanská pověra nebo blud nemohou se nikdy snésti mezi sebou.

Náboženská „snášenlivost?" Podle toho, co se tím myslí!

Církvi katolické se také vytýká, že prý není snášenlivá. Kdežto vyznavači různých nekatolických vér a církví snesou se klidně vedle sebe třeba i v jednom a témže chrámě, katoličtí křesťané raději svůj chrám opustí, než aby ho spoluužívali s nekatolíky. Netřeba se tomu diviti. Bludy se snadno snesou navzájem, právě proto, že jsou bludy. Pravda a blud však nemají místa vedle sebe. To prohlásil jasně sám zakladatel Církve Ježíš Kristus: „Kdo není se mnou, proti mně jest, a kdo neshromažďuje se mnou, rozptyluje." Luk. 11., 23.

Svědomitý a řádný katolický křesťan chápe ze slov Pána Ježíše, že nikdy nesmí míti činnou účast ve věrouce, mravouce, bohoslužbě neb jakýchkoliv obřadech nekatolických. Činnou účastí dával by najevo svůj souhlas s bludy, špatný příklad druhým a veřejné pohoršení. Trpná účast na nekatolické bohoslužbě a obřadech jest v nutných případech dovolená a není pak projevem náboženským, nýbrž jen občanským. Příklady: pohřeb nekatolíka, svadba.

Ve veřejném společenském životě má katolický křesťan nezmenšenou povinnost lásky k bližnímu i nekatolíku, i k pohanovi. To překrásně znázornil nám Pán Ježíš svou rozmluvou se Samaritánkou u studnice Jakobovy a podobenstvím o milosrdném Samaritánovi.

Prokazujte jinověrcům všecko dobré, ale buďte opatrni, jak *přikazuje Ježíš Kristus.*

Na nakažlivost bludů upozorňuje svatý Augustin: „Před těmi, kteří stojí svou vírou daleko ode mne, snadno se uchráním. Ten mne tak lehce nesvede, jenž řekne: pojď a pokloň se modlám! Řekne-li však svůdce: jsem křesťan, ohrožuje mne zblízka. Tehdy musím se žalmistou prositi: „Pane, vysvoboď duši mou od těch, kteří se blíží ke mně, neboť v mnohých věcech byli se mnou." — My jsme přijali křest, ten mají bludaři společný se mnou, my čteme Evangelium, v tom se srovnáváme. My světíme Velikonoce. I v tom se podobáme, ale ne ve všem, ne v bludech. V mnohých věcech jsou se mnou bludaři stejné víry, v mnohých se různí. Ale proto třebas málo, ve kterém se různí ode mne, není jim platné nic to mnohé, co mají se mnou společné." Podobně svatý Cyprián píše: „Mezi věrou a zpronevěrou nemůže býti spolku. Kdo není s Kristem, kdo se Kristu protiví, kdo jeho jednotu a mír nenávidí, ten nemůže se s námi jednotiti." Tato a podobná slova učitelů církevních jsou jen obměnou slov Pána Ježíše: „Mějte se na pozoru před nepravými proroky, kteří přicházejí k vám v rouše ovčím, uvnitř však jsou vlci dravi." Mat. 7., 15.

Kdykoliv však Církev a její apoštolové prokazují skutky milosrdné lásky k bližnímu, nevyhýbají se ani nejhorším protivníkům. Dokořán vždycky otevírala Církev i různým bludařům, bezvěrcům i pohanům své školy, nemocnice, chudobince. Nejvzácnější dobrý skutek ve prospěch jinověrců, bezvěrců a pohanů koná Církev tím, že se za ně nepřestává modliti. Obětujme na tento krásný úmysl denně nějakou modlitbu, nějaký záslužný skutek trpělivosti, sebezapření, zvláště svaté přijímání.

PROROK AGGEUS POVZBUZUJE K DALŠÍ STAVBĚ CHRÁMU. PROROK ZACHARIÁŠ.

Netečnost Židů k pokračování ve stavbě chrámu — Neúroda proto, že se nedostává Božího požehnání — Lid poslechl proroka a začal opět stavěti — Chrám nebude tak nádherný jako byl dříve, ale jeho sláva bude daleko větší — Proroctví Zachariášova.

Léta druhého Daria krále, měsíce šestého, prvého dne toho měsíce, dostalo se slova Hospodinova skrze Aggea, proroka, Zorobabelovi, synu Salatielovu, místodržiteli judskému a Josuovi, veleknězi:

Toto praví Hospodin, Bůh zástupů:

Tento lid praví: „Ještě není tu čas, aby stavěn byl dům Hospodinův!"

Pokračování

DR. ALFRED FUCHS:

NOVINÁŘ

(PSÁNO ROKU 1924)

(Pokračování z min. čísla.)

Ale jsem toho názoru, že v jedné věci alespoň má býti odborníkem, jednomu oboru životnímu má rozuměť dobře. Ne proto, aby mohl o něm psát, ale proto, aby alespoň v jednom oboru života znal skutečnou práci a její methodu, nejenom methodu psaní o tomto oboru života. F. X. Šalda jednou psal o závisti, se kterou se dívá na železnou konstrukci mostu a na práci inženýrů, kteří vidí konkrétní výsledky své práce. Jiný z našich novinářů, tuším, že to byl Hilbert, vyslovil kdysi litost nad tím, že neudělal profesorské státnice. Ne proto, že by byl chtěl jíť učit, ale proto, že by mu někdy bylo nutným vědomí, že by to dovedl. Kdo zná logiku a postup práce v jednom oboru, pochopí alespoň metodu práce v oborech cizích. Psáti o věcech, ve kterých nejsme odborníky, máme vždy jenom v případě naprosté nutnosti. A i pak lze tak učiniti bez odbornictví předstíraného, s pouhým odvoláním se na naše cítění. Někdy tento instinkt vidí lépe, než odborná kritika. Pěkným příkladem jest propagace Smetanovy tvorby Nerudou, který, ač nebyl odborníkem, vycítil instinktivně, že běží o veliký zjev, jak upozornil svého času správně profesor Nejedlý (Nejedlý: Poznámka o žurnalismu, Česká kultura I). Právě tu může prokázati dobrý žurnalista svým postřehem dobré věci často lepší službu, než vědecky vzdělaný, učený odborník, který však se topí v materiálu, a pro přílišný nával fakt nedovede najíť často vyššího jednotícího hlediska. Novinář naproti tomu, který jest zvyklý denně se nořiti do nejrůznějších oborů životních, i v látce složité, najde často synthésu dříve, než odborník sám. V tom právě spočívá největší část novinářského talentu, vyznati se ve spoustě materiálu na první pohled. V tom jest kus novinářské strategie. Z diletantismu, který tedy novinářství nutně sebou přináší, nemusí si nikdo dělat výčitky svědomí. Ovšem jest nutno, aby svoje vzdělání neustále doplňoval, neboť kdo nepokračuje, jde zpět.

Nejde mi o to, abych psal, co má novinář činiti a čeho nechati. Moralisování není úkolem této studie. Jenom ještě o smyslu pro zodpovědnost bych chtěl v této souvislosti promluviti. Jest jistě pravda: Škurpulant se nehodí dobře za novináře. Kdo si věc příliš rozmýšlí, bude brzo předběhnut. V novinách je nutno se rozhodovat rychle. Ale toto rychlé rozhodování skrývá v sobě nebezpečenství lehkomyslnosti. Jakmile se však novinář počne domnívati, že novinový papír snese všechno, jest to počátek konce. I nejseriózнější novinář časem klopýtne. Jenom ten, kdo neběhá, neklouzne. Ten však, komu je lhostejno, klopýtne-li či neklopýtne-li, jde-li cestou rovnou nebo křivou, diskredituje nejenom svůj list, nýbrž tištěné slovo vůbec, které má stále ještě velikou váhu a velice sugestivně působí. Právě pro tuto velikou zodpovědnost tištěného slova a proto, že neustálou službou tomu tištěnému slovu snadno se ztrácí vědomí dosahu tohoto tištěného slova, byl vysloven požadavek zrušení novinářské anonymity a pseudonymity, tj. aby každý, kdo píše do novin, byl odpovědně osobně.

Ti, kdož pomocí tohoto návrhu chtějí pozvednout mravní úroveň žurnalistiky, mají jistě nejlepší úmysly. V jedné věci jest jim také bezpodmínečně dáti za pravdu a to, pokud jde o osobní útoky. Kdo má odvahu osobně útočit na určitou osobu, ten musí mít také odvahu osobně se svým projevem stát a neschovávat se za minimální odpovědnost odpovědného redaktora. Aby však byl podepisován každý článek, to odporuje sociologické podstatě a poslání novin. Noviny jsou kolektivum a v každé redakci vytvoří se také určité kolektivní ovzduší. Přijdete-li do kterékoli redakce, máte v některých hodinách dojem, že se tam vůbec nic nedělá, nýbrž jenom povídá. A přece toto denní nenucené povídání, tato výměna názorů, tvoří redakční fluidum a kdo stojí mimo ně, těžko může psát v duchu listu. Jsou redaktoři, kteří píší své články doma, ale nikdy neopomenou jíti denně do redakce, alespoň na kus tohoto popovídání, bez kterého by snadno jejich práce vypadla z rámce listu. Novinář nemluví vždy striktně jenom za sebe, i když není přímo někým, kdo má na list vliv, inspirován. Nejen mezi redaktory, nýbrž i mezi listem a jeho abonenty se vytvoří jisté duševní obcování a žádný list by dlouho nemohl psát proti duchu svého čtenářstva. Proto je do značné míry pravda, že každý myšlenkový směr má takové noviny, jaké si zaslouží.

(Pokračování příště)

DOBA, JAKÁ JEŠTĚ NIKDY NEBYLA

(Pokračování ze str. 4)

ná, doba, v níž se hromadí děsivé nástroje smrti, atomové zbraně, a celé říše jsou už ovládány hesly nenávisti jako posly Antikristovými. Proti tomu lze postavit jen jedno: heslo lásky. Ano, protože se v poslední době to všechno realizuje a ukazuje tak zřetelně, chce i Ježíšovo království lásky zavládnout zcela reálně mezi jeho věrnými. Ježíš chce, abychom jeho lásku prožívali jako lásku, která odpouští a smiřuje se, která všechno snáší, která se sjednocuje s těm, od nichž byla oddělena, jako lásku, která je trpělivá, která v odpověď na nadávky nenávidí, nýbrž žehná, a to i nepřátelům. Ježíš čeká na to, že se podobně jako na hoře jako "vzor nu lásky". Proto je dnes třeba začít milovat Boha nade všecko a milovat bližního jako sebe samého. Kdo tak miluje Ježíše, nežije už jako "já", nýbrž jako "Kristus ve mně". Takový člověk nemůže jinak, než vzít zcela vážně všechny Ježíšovy výzvy. A potom stejně tak zažije, jak Ježíš vezme vážně své slovo a splní je v přicházející době tísně tím, že pomůže svému lidu a bude při něm se svou mocí "až do skonání světa".

Jak se nyní zachovám, není důležité jen pro můj vlastní osud v nadcházející hrůzyplné době. Také pro naši zemi a národ, pro celé lidstvo v dnešní situaci je rozhodující, zda církev dnes naslouchá slovu Ježíšovu a jedná podle něho, zda se skutečně odvrátíme od své vlažnosti. Obrátíme-li se, můžeme ještě dnes prosit Boha, aby se sekal se svými soudy, aby je ještě pozdržel. Tak Bůh kdysi ušetřil město Ninive, jemuž byl už ohlášen soud, jedině proto, že se lidé skutečně odvrátili od svých dosavadních Bohu vzdálených a zlých cest na jeho výzvu kázanou Jonášem a volali k němu. Bůh je Otec a láska, nesoudí a netrestá nás, vidí-li ještě nějakou naději, že uposlechneme jeho napomenutí a obrátíme se. Tak i dnes prodlouží Bůh dobu milosti a zmírní své soudy, nalezne-li skupinu těch, kteří činí pokání — i zástupně za mnohé jiné. Na to čeká dnes mezi námi

Avšak těm, kdo činí pokání a v poslušnosti následují Ježíšovy pokyny, přislíbil Ježíš v poslední době i to druhé: nejen odložení zkázy, nýbrž i posilu a zachování uprostřed hrůz. Pro takové, kteří se nechají varovat a vykupují nyní čas, má Bůh v hrůzách posledního času otcovskou lásku, když musí ve svém bolestném hněvu odpovědět soudem na přebujelou bezbožnost světa; jim zaslíbil útěchu a pomoc, ano, i to, že nebudou plně zasaženi. Podobně, jak ukazuje předobraz Noe a Lota, tak píše i Zjevení Janovo o tom, že bude možnost ochrany i tehdy, když andělé budou troubit k soudu, za který lze pokládat budoucí atomovou válku.

(Pokračování příště)

DOPISY našich čtenářů

MISSOURI, BOLIVAR:

Ctěná redakce Hlasu Národa.

Váš dopis jsem obdržela a jsem ráda, že jste předplatné dostali v pořádku. Váš časopis se mi líbí. Ráda čtu Písmo svaté a Dona Boska. Co všecko vykonal a co pro víru později zkusil. Ráda též čtu dopisy dopisovatelu, ať už jsou z různých částí Ameriky anebo z jiných zemí. Co mám vám napsat o sobě? Je mi 84 let. Narodila jsem se v Čechách v kraji táborském. V Americe jsem 82 let. Bydlím se svou sestrou na venkově, 6 mílí od Bolivaru. Nejsem zdráva, ani do kostela nemůžu. Chodím jen tak trochu (with a walker). Mám podle pana doktora nízký krevní tlak a tak musím užívat pilulky, které sice pomáhají krvi, ale zase po nich měknou kosti. Kdybych upadla, tak si snadno nějakou kost zlomím, jako se mi stalo před rokem, když jsem musila na dva týdny do nemocnice.

Nemám chuť k jídlu, nevím jestli je to věk anebo jestli je to po těch prášcích, které musím brát kvuli arthritis, kterou mám v jednom koleně, takže na nohu nemohu ani stoupnout. Svaté přijímání mně přináší důstojný pán z Bolivaru. Prosím opravte mé chyby, které teď dělám, poněvadž nikomu už česky nepíši. Měli jsme dva bratry - starší byl v Cedar Rapids, Iowa a tak těm jsme mohli psát česky. Už ale zemřeli a synovci a neteře už česky nečtou. Posílám $5.00 dar na tisk. Otce Vita prosím, až se bude modlit za staré a nemocné, ať mě mezi ně také zahrne.

Když, ráno vstanu, tak se tak zadýchám, že si musím sednout a čekat až se mi udělá lépe.

Všechny v redakci pěkně pozdravuji.

Marie F. Fiala

Milá paní Fialová,

jsme rádi, že jste náš dopis dostala a že i při těch svých bolestech jste si vzpomněla na nás pár řádky. Otec Vojtěch se za Vás pomodlí a i my z redakce poprosíme Pána Boha, aby Vám ty nohy lépe sloužily a krevní tlak Vás nezlobil. Až budete moci, zase nám někdy napište: chyby rádi opravíme, ostatně jich nebylo tolik.

Vás i Vaši sestru přátelsky zdraví

Redakce Hlasu Národa

WORTH, ILL.:

Ctěná redakce Hlasu Národa a milí čtenáři!

Posílám 5 dol. k uctění památky mého zesnulého manžela James Buriana. Při tom si dovolím napsat pravdivou příhodu z mého mládí. Když mně bylo málo přes 11 let, maminka mě vzala sebou na pouť na Velehrad. Já měla botky přes rameno a šlapala bosa s procesím po silnici, i když jsem měla palce u nohou otlučené od kamení. Tak za stálého zpěvu a modlení jsme pokračovali k cíli, ale když jsme byli asi v půl cestě, tu předříkávač toho procesí zastavil a řekl: Kdo nejde na pouť se zbožnými úmysly, jen ze zvědavosti se světskými myšlenkami, ať se vrátí. Tak jsem se bála, že mě vrátí, neb jsem moc pobožná nebyla a zajímalo mě více okolí, kudy jsme šli. Chytla jsem maminku za ruku a povídám: "Já bez tebe zpátky nepůjdu". Maminka mně řekla: "Nemusíš jít zpátky, ale musíš se zbožně modlit a nemyslet na hlouposti". Tak jsme došli na Velehrad, kde byla slavná mše svatá v kostele. Pak jsme chodily s maminkou okolo kostela po okolí, a byl tam v ulici poklop na silničním kanálu. Maminka jej obešla ale já stoupla na poklop, ten se zvrátil a já byla v kanále jednou nohou až po pás. Nemohla jsem vylézt, tak jsem začala křičet. Maminka se ohlédla a vidí mě trčet z kanálu. Tak mě vytáhla, ohmatala, pak mně dala pořádnou buchtu do zad, kde že všude lezu a šly jsme znovu do kostela, kde jsme se zbožně modlily k Panně Marii, že mě ochránila od úrazu. Pak jsme zase chodily po okolí blíže kostela, ale přišla bouřka a začínalo pršet, tak jsme si stouply ke zdi kostela. Šel okolo chlapec asi 13 až 14 let starý, měl vodu v kbelíku na piti, tak jsme si taky koupily koflík vody za 5 krejcarů. Blesky se křižovaly. Pršelo hodně, tak chlapec se též postavil ke zdi, ale blízko okapové roury, co vedla od střechy kostela k zemi. Najednou blesk sjel po rouře a chlapec se skácel k zemi. Já s maminkou jsme byly 4 stopy od roury, tak jsme dostaly otřes a nemohly jsme se hnout, ani chvíli mluvit. Jen jsme viděly jak se lidi sběhli, chlapce odnesli a dodnes nevím, co se s ním stalo. Pak jsme šly do kláštera, kde jsme zůstaly a přespaly na podlaze v chodbě kláštera. Bylo tam hodně lidu. Druhý den jsme chodily okolo krámů, maminka koupila "poutě", pernikové panenky, srdíčka a husary a jiné. Já dostala kyselou okurku a pendrek a byly jsme připraveny na zpáteční cestu domů s procesím. To už jsem se zbožněji modlila, neb jsem poznala, kdybych spadla do toho kanálu celá, že by mě nebylo. Ve 14 letech jsem šla zase na pouť k sv. Antoníčku. To je blízko naší vesnice. Když je jasno, s kopce za vesnicí je vidět celý kopec i s kostelem sv. Antonička. Maminka mně dala 15 krejcarů a povídá mně: Nemusíš to vše promlsat". Bylo mi čtrnáct let, myslila jsem si, že jsem už velká a byla jsem pyšná, že mohu jít sama na pouť a že mám 15 krejcarů v kapse. Už před tím jsem slyšela, že si děvčata chodí k sv. Antoníčku vymodlit chlapce nebo muže. Když jsem došla na místo, napřed jsem šla do kostela na mši svatou. Potom jsem šla mezi děvčata k té zázračné studánce a začala jsem se tiše modlit. Milý svatý Antoníčku, dej mně muže v tu chvílečku, ať je starý nebo mladý, jen abych nespávala sama. Dostala jsem však strach a ohlížela jsem se, jestli už nestojí za mnou mužský. Tak jsem začala rychle prosit: Né, né sv. Antoníčku, nechci muže, co bych s ním dělala, já spím na peci". Pak jsem si koupila kyselou okurku a cukrovi a ještě mně zbylo 7 krejcarů, které jsem vrátila mamince a dostala jsem za to pochvalu. V 15 letech jsem jela do Ameriky, kde za několik let jsem se vdala a žila s mužem v dobrém i zlém 45 let, až mně ho smrt urvala. Už to bude dva a půl roku co umřel a já stále nemohu věřit, že se už nevrátí. Mně teď ve stáří zbývají jen vzpomínky a tichá modlitba za moje drahé zemřelé i živé. Prosím za opravu chyb a půjde-li můj dopis do koše, zlobit se nebudu. Hlas Národa dostanu a ten mi udělá radost. Je to zajímavý katolický časopis a mělo by jej více lidí si předplatit.

Redakci přeji hodně odběratelů, zdraví a trpělivosti v jejím těžkém zaměstnání. Srdečný pozdrav všem čtenářům a Boží požehnání všem.

Antonie Burian

Milá paní Burian,

zaplať Pán Bůh za Váš dar $5.00 k uctění památky Vašeho zemřelého muže. Spojíme se v modlitbě s Vámi za spásu jeho duše. Až budete mít kdy, tak nám zas napište. Ty příhody z Vašich poutí jsme si se zájmem přečetli a čtenářům se budou jistě také líbit.

S pěknými pozdravy a s přáním dobrého zdraví

Redakce H.N.

SAN ANTONIO, FLORIDA:

P.b.J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři

Jdeme tou Boží přírodou a díváme-li se pozorně na všechny strany, tu vidíme všude díla Boha-Stvořitele. Zde vzrostlé stromy rozpínají své mohutné větve, jako by chtěly chrániti ty malé stromečky, rostoucí mezi lesními velikány. Náš zrak spočine na skromném kvítku, který se krčí v zelené travičce. Nad tím vším poletují ptáčkové a svým zpěvem velebí celou Boží přírodu. Přicházíme k jezírku a po něm plovou kačenky, ve vodě vidíme ryby a jiné vodní živočichy. Zvedneme zrak a přimhouřenýma očima se díváme na sluníčko, které svými paprsky ozařuje náš pozemský svět. Bože, jak krásný Jsi stvořil svět, a přece lidstvo si neváží Tvých božských darů! Zde u lesa se pasou kravičky, jedna vedle druhé ukusují travičku; nehádají se, že jedna ukusuje více než ta druhá. Jaký to příklad pro lidské chamtivce! Jdu polní cestou mezi pomerančovými sady; jsou pečlivě vyčištěné od plevele a farmáři se již těší na bohatou úrodu. Přicházím k dřevěnému domku dvou starých lidí. Domek je obklopen oplocenou zahrádkou a ti dva staří lidé jsou dobří naši sousedé. V zahrádce se batolí malé žluté kačátko, otírá své bělavé-bříšky o mokrou travičku, plete malýma nožičkama a já se divím, že se nepovalí. Malá kachnička pípá, jako by se ptala, kde je maminka, kde jste vy všichni, kteří se mnou spíte pod křídly maminky? Ale toto kačátko vlastně nemá mámu. Kvočna-slepička, jíž bylo podloženo kachní vejce, je vysedělа s vlastními kuřátky. Kačence i kuřátkům se dostalo stejně životadárného tepla z těla kvočny. Začíná pršet, kvočna s kuřátky se uvelebila v dřevěné garáži. Kuřátka jsou již v bezpečí, sedí s kvočnou ve velkém košíku. Jen jedno to malé kačátko se zaběhlo. Shýbám se, kačátko se zimomřivě chouli v mé ruce. Kde je v tobě vlastně ukrytý život? Kačátko je tak lehounké, že neváží skoro nic. Jeho malá očka se podobají skleněným perličkám, nožičky jsou tak maličké, jako by to byly nožky malého vrabečka. Stačilo by jen maličko stisknout dlaň a život v kačátku by vyhasnul. Při tom cítím teplotu jeho tělíčka, jak se chvěje v mé ruce. Jeho malý něžný zobáček, růžově zbarvený, je jako namalovaný. Jeho malé nožičky mají již plovací blanky, kačátko je celé žluté, jak přísluší jeho rodu, a má malá křidélka, porostlá prachovým peřím. Jeho vzhled a chování se již nyní odlišuje od jeho sourozenců — kuřátek. Přinášíme kačátko do dřevěné garáže a posazujeme je pod křídla kvočny, která svou tělesnou teplotou je přivedla k životu.

Ano, i na takové nepatrné věci myslel náš Stvořitel. My domýšliví lidé, pyšní na svou techniku, na své vynálezy, jsme dokázali několikráte doletět na Měsíc, dovedli jsme se zase šťastně vrátit. Snad brzy poletí astronauté k planetě Venuši či Jupiteru. Lidé jsou dnes schopni, když vše řádně funguje, během 25 minut oblétět Zemi. Dovedli také vyrobit nejstrašlivější zbraň — vodíkovou pumu. Ale při té vynikající technologii, kterou máme k dispozici, my lidé nikdy nebudeme schopni vyrobit v těch nejlepších laboratořích takové malé, nic neválící, bezbranné kačátko, ani kdyby jsme měli k dispozici všechny kůstky a peříčka. To jedině dokáže Bůh-Stvořitel. Člověk roste v lůně matky, a když přijde jeho čas, tu obyčejně s pláčem přichází na tento svět, aby svým pozemským životem se připravil k životu věčnému. Ne, jak hlásí komunisté, že Bůh je mrtev; Bůh byl, je a bude po celou dobu trvání světa — od nekonečna do nekonečna. Bůh nemá ani začátek

OTTO PEJSA,
proprietor

Zavítáte-li do Chicaga, do bývalé "České Kalifornie", a zmocní-li se Vás touha uvidět ještě jednou, jak tomu bývalo za starých časů, zajděte si na oběd či večeři do

NEW
LITTLE BOHEMIA

OTTO'S RESTAURANT and COCKTAIL LOUNGE

American & Continental Cuisine

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623
Phones: 277-0872; 762-9537

Zavřeno v pondělí

Phone: 484-9798

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry

6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402

Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

GRANATY
Z ČESKOSLOVENSKA

MACH Importers
3720 West 26th Str.

ani konec. Jak mahcherná je ta lidská pýcha, když se jí podaří vyrobit něco, co ohromuje svět: ovšem, všechno to je z mrtvého materiálu. Nechte bez ošetření ten nejlepší motor, ten nejlepší vynález techniky a co se s ním stane? Za čas zrezaví, a po delší době se rozpadne na hromádku šrotu. Ale to co Bůh stvořil, to žije stále; ať je to rostlina, živočich, nebo člověk. I nekonečný vesmír se stále tvoří znovu. Lidé mají jakousi představu o božích přírodních zákonech, ale nikdy nebudou schopni pochopiti jejich skutečný význam. To vše ví jen Bůh, který to vše stvořil. Bůh někdy dovoluje jedincům trochu nahlédnouti do tajemství své tvořivosti, ale co učinila lidská chamtivost? Místo, aby využila všech těch svěřených tajemství k prospěchu lidstva, používá jich k ničení a zabíjení, jak se stalo v případě objevu atomové energie.

Milí čtenáři, jen se podívejte za jasných nocí na tu nebeskou oblohu! Nemůže býti většího důkazu boží všemohoucnosti, než ty zářivé hvězdy vzdálené, které nás svou velebností přinucují kleknouti na kolena v bezmezné úctě k dílu Boha-Stvořitele. Když se nad *tím vším zamýšlíme, tu nejlépe pochopíme svou lidskou* malichernost a mravenčí nepatrnost proti dílům Boha-Stvořitele.

Ježíš Kristus řekl: "můj Otec nebeský pracuje stále". Astronomové to mohou plně dosvědčit. Hvězdy a světy zanikají, nové se opět tvoří, a nad tím vším bdí Bůh-Stvořitel. Musím říci, že jsou galaxie vzdálené od nás biliony světelných let. Paprsek uletí za vteřinu 300.000 kilometrů. Dovedete si, milí čtenáři, představit ty ohromující vzdálenosti? A to vše je dílem Stvořitele, a proto Boha, který je všude, v celém tom vesmíru, a my ubozí, domýšliví lidé máme jen jednu možnost, která odpovídá naší lidské nepatrnosti: kleknouti na kolena a skloniti pokorně hlavy před Boží velebností.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím své povídání, prosím o modlitby za staré a nemocné, a prosím též o modlitby za moji manželku Terezičku, která má jíti na operaci žlučníku. Všechny vás pozdravuji, Bůh vám všem žehnej.

Karel Pekárek

UNION CITY, OKLA.:

V neděli dne 17. října Rytíři Kolumbovi a National Council of Catholic Women konali společně pouť — jako v minulých letech — k Pražskému Jezulátku v Prague, Oklahoma, Je tam Národní svatyně Pražského Jezulátka, postavená na přání bývalého biskupa Eugena J. McGuinnesse, který světil nynější cihelný kostel sv. Václava r. 1949 v Oklahomské Praze.

Jak se dočítáme v jubilejní knížce diecése Oklahomy (1905—1955), od osídlení tohoto státu r. 1889, první bohoslužby byly slouženy v nedalekém Keokuk Falls otci benediktíny. Čechům známý důstp. František Šulák, jezuita z Chicaga, jezdil po vzdálených místech USA jako misionář. Všude, kde našel naše lidi, sloužil jim. Tak *bylo i zde, již r. 1891, kdy měl bohoslužby* u prvních našinců v okolí Prahy. Asi okolo r. 1893 Vincent Martínek daroval 4 akry pozemku pro kostel a hřbitov, kde se první český kostel postavil za $125.00! Důstp. Reynolds – (vysvěcen 17. prosince 1893 biskupem Meerschaertem) — tam pak dojížděl pravidelně. Dodnes je tam osadní hřbitov i první zvon z kostela. Tento kostelík se později prodal černochům za $50, a postavil se nový v Prague — (dříve se toto místo jmenovalo Keokuk Falls, Polanka, Barta's P.O. Následkem toho, že se sem přistěhovalo více našinců z Hallettsville, Texas a okolí, dali tomu místu jméno Praha.

Následkem většího počtu osadníků (z původních 15 bylo to 40 a více rodin) koupil se velký blok na jižní části města a r. 1902 začal se stavět kostel. Stavba se dokončila r. 1903, kdy byl posvěcen biskupem Meerschaertem. Tehdy tam dosluhoval dp. Bednárek z Yukon, Okla.; ten zemřel brzy na to otravou z jídla. Na to dosluhovali důstpp. Josef Šimk, majer z Hennessey (r. 1904 byl v Oklahomě na zotavenou z Iowa City) – Josef Luzar, Slezan z Yukon, a Antonín Suwalski, Polák z Harrah. V letech 1918—26 byl zde duchovním správcem Msgr. Jan B. Dudek z Yukon, který se stal později kancléřem diecése.

Tento kostel byl zničen cyklonem r. 1919. Za $3.000.00 si krajané postavili nový, který biskup Meerschaert posvětil 21. května, 1921. Po Msgr. Dudkovi byl zde dp. H. Madelartz (1926—28, na to benediktíni z Shawnee (1928—39), a nakonec převzala kostel do správy opět diecése.

R. 1951 osadníci postavili školu, ve které Benediktinky z. kláštera Nejsv. Srdce v Lisle, Ill., učily po několik let. Dnes slouží budova bývalé školy za osadní síň a dům pro sestry se právě prodal. Majetek patří osadě. Jelikož kostel z r. 1921 už nevyhovoval, byl postaven nový, z betonových bloků, obehnaný cihlami. Byl posvěcen biskupem Eugenem McGuinnessem 22. února 1949. Všechny ty kostely zůstaly zasvěceny ke cti sv. Václava a sám biskup navrhl, aby zde byla Národní svatyně Pražského Jezulátka, jako v československé matičce Praze; aby se zde konaly pobožnosti za mír a odvrácení komunismu.

Nad vchodem do kostela jsou slova "Pro Deo et Patria" — "Pro Boha a Vlast". Na severní straně kostela je umístěna žulová zeměkoule, kde je naznačena Praha v ČSR a Praha v Oklahomě, a na tomto kamenném globu stojí socha Pražského Jezulátka.

Průběh letošní pouti

Na jižní straně kostela je velký kříž a kolem dokola Křížová cesta, vytesaná do kamenů. Obě strany — severní i jižní — jsou za noci osvětleny, takže okolojedoucí na hlavní silnici mohou toto shlédnout. Vše okolo kostela sv. Václava je udržováno v krásném pořádku; záhony květin, štíhlé cedry různých rozměrů i pěkné cesty — jako někde v parku.

Uvnitř kostela v sanktuariu je řada oblečků pro Pražské Jezulátko, dary to od lidu. Zde jsou v relikviářích ostatky sv. Kříže, sv. Václava a údajně Kristových jeslí. V barevných oknech je znázorněno 5 dítek různých národů světa a sv. Rodina. Socha Nejsv. Srdce Páně z lipového dřeva, vyřezaná benediktinem dp. Wilfredem z Beuronu v Německu. Za I. světové války byl zmrzačen na rukou. Socha je z r. 1955, a německý mnich P. Wifred byl již 75letý, když sochu dokončil.

Této slavnosti byli letos přítomni Arcibiskup Jan Quinn z Oklahoma City, který byl celebrantem při sv. Požehnání; biskup B. Ganter z Tulsy měl kázání a dp. Perlinski z Tulsa řídil pobožnost a modlil se růženec.

Jelikož návštěva byla veliká, tak celá pobožnost byla pod velkým stanem vedle kostela. Ukončila se zapěním písně "Bože chválíme Tebe".

Návštěvníků bylo zde z dalekých částí států, kteří přijeli v autobusech i v osobních autech: z Lawton, Tulsa, Norman, Oklahoma City, Union City, Guthrie, Edmond a Chickasha.

Všechny čtenáře a redakci pozdravuje

V. Michalička, O.S.B.

ODBOČKA "28. ŘÍJEN"
Československé národní rady americké
srdečně zve na

FILMOVÝ VEČER

v pátek, 5. listopadu 1976, v 7:15 hod. večer,
v hořejší síni
spořitelny Lincoln Federal Savings,
6655 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

PROGRAM:

Zahájení a přivítání členstva a hostí: předseda odb. Emanuel Lát.

Úvodní slovo k filmu "ALEKSANDER SOLZHENITSYN — THE VOICE OF FREEDOM": místopředseda ČSNRA profesor dr. František Schwarzenberg.

Barevný, anglickým překladem vybavený film, zvěčňující mohutné živým obrazem a slovem památný projev nositele Nobelovy ceny míru, k představitelům ústředí amer. odborového hnutí AFL-CIO ve Washingtonu, D.C., 30. června 1975.

"Obraz Solženicyna" — výňatek z článku exulanta — profesora dr. Libora Broma: přednese s. Věra Rokníčková.

Miroslav Mejzr, pokladník ČSNRA, promítne svůj barevný film o cestě západní Evropou a o zájezdu na IV. slet Čs. sokolstva v zahraničí v Curychu 1976, s doprovodným slovem starosty Čs. sokolstva v zahraničí dr. Antonína Hřebíka.

Těšíme se na vaši — tentokráte též hojnou účast a prosíme, abyste i svým přátelům tlumočili srdečné pozvání na tento jistě jedinečně zajímavý filmový večer!

Prosíme pokud možno o dochvilnost!

ZA ODBOČKU "28. ŘÍJEN" ČSNRA:

Emanuel Lát, *t.č. předseda*
Marnška Kalkusová, *t.č. jednatelka*

Z NAŠICH KRAJANSKÝCH MISIÍ

Naše krajanská skupina Čechů a Slováků od Panny Marie Karmelské v new yorské Astorii, kde už po několik let blahodárně působí krajanský misionář-salesián dp. Alois Vyoral, S.D.B. se schází každou neděli v 10 hod. dopol. v tomto kostele na krajanských bohoslužbách (Crescent Str. a Newton Ave. dva bloky jižně od Triborough Bridge). Až tam někdo z našich čtenářů a krajanů do New Yorku zavítáte a budete tam zrovna v neděli, nezapomeňte je tam navštívit a potěšit se s nimi. Mívají tam pravidelně po mši sv. společnou snídani v divadelním sále naproti kostelu. Na Manhattanu slouží slovenský salesiánský spolubratr P. Vyorala také každou neděli slovenskou mši sv. v 10 hod. dopol. v kostele sv. Jana Nep. (1st Ave. a 66th Str.).

Tuto neděli 7. listopadu tam mají opět tradiční MARTINSKÉ POSVÍCENÍ s bohatým obědem, kulturním programem a za osobní účasti houstonského našeho pana biskupa Msgra. dr. Jana L. Mořkovského.

PRÁVĚ DOŠLA NOVÁ ZÁSOBA

Čerstvý mák, 1 lb. $1.59, poš. $2.80 — 3 lb. $4.77 poš. $6.70.

Kmín, 1 lb. $1.25, poš. $2.40 — 3 lb. $3.75, poš. $5.65.

Trhané krupky (Barley grits), 1 lb. 65¢ poš. nejméně 3 lb. $3.85.

Kroupy (celé), 1 lb. 40¢, poš. nejméně 3 lb. $3.10.

Pohanka, 1 lb. 70¢, poš. nejméně 3 lb. $4.00.

Proso (jáhly), 1 lb. 65¢, poš. nejméně 3 lb. $3.85.

Šafrán, balíček 50¢, poš. 65¢ — $1.00, poš. $1.15.

Vanilka, lusk 25¢, poštou *nejméně 4 kusy za $1.25.*

Badián mletý, balíček 50¢, poš. 65¢ — ¼ lb. $1.95, poš. $2.35.

Perníkový prášek, bal. 35¢, poš. nejméně 3 za $1.35.

Paprika a mnohé jiné kuchyňské koření — seznam zdarma.

Mariánské oplatky, plechovka $2.85, poš. $4.40.

Krabice jemných imp. **čokoládových bonbonů** v cenách: $2.45, poš. $3.95 — $4.50, poš. $6.05.

Švýcarské **čokolády** (tabulky), 10 rozdílných, kus 89¢, poš. nejméně 5 za $6.00. Levnější druh kus 59¢, poš nejméně 5 kusů za $4.50.

Čokoládové **"kafíčko"** s rumovou příchutí, 1 lb. $2.65, poš. $4.20 — 5 lb. $12.75, poš. $14,75.

Salonky (na vánoční stromek) v pestrém balení v krabici (více než 50 kusů), $2.59, poš. $4.15.

Kávové suchary různých chutí, balíček 49¢, poš. $1.25.

Mnoho a mnoho jiných dobrot a i k zavěšení na vánoční stromky.

TUZEX

Potravinové balíčky, beze cla nebo dárkové poukázky do Československa — vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Čaje, byliny, kuchyňské potřeby atd. Křišťálové sklo, keramika, obrazy, české a slovenské rekordy, panenky v krojích, vlněné šátky na hlavu, české psací stroje, knihy, slovníky a jiné. — Pište si o seznamy.

Vánoční blahopřání, anglické, české, slovenské a v mnohých jiných řečích ve výběru jako nikde jinde nenaleznete. — Anglická vánoční přání (X-mas assortments) od $1.00 výše ve velkém výběru.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER,
Importér a zástupce Tuzexu
6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill, 60402
telefon 484-3459

Nový obraz, mající znázorňovat sv. Ludmilu v nově upraveném bývalém českém kostele sv. Ludmily, který se stává Národní svatyní naší svaté ochránkyně v USA.

Bývalá "Česká Kalifornie" v Chicagu má dnes Národní svatyni sv. Ludmily

Je pondělí, 1. listopadu 1976, 2 hod. odpol. a v naší redakci Hlasu Národa zvoní telefon: "Zde mluví Fr. Bernard Henry, jeden z kaplanu farnosti sv. Ludmily v bývalé České Kalifornii na Albany Ave. a 21. ul.

ci. Posíláte nám do kostela tyvaše novíny, a tak mně napadlo, že bych vám měl podat zprávu o tom, co se v našem kostele připravuje. Moje babička, rozená Jilek byla Češka, já jsem se česky nikdy mluvit nenaučil, ale mám za to, že bych měl o té naší slavnosti podat zprávu i do českých novin. S kým to vubec mluvím? Máte o to zájem?"

Hlas redakce: "Samozřejmě, Otče, že máme, ale oč běží?"

Hlas v telefonu: "Vy to nevíte? Naše svatoludmilská farnost bude slavit v polovině listopadu 85 let svého trvání. Abychom to nějak oslavili, připomněli zdejším novým osadníkum, kdo to byl v církvi a v českém národě sv. Ludmila a zároveň měli trochu příležitosti, jak uplatit veliký osadní dluh, zakládáme v našem kostele Národní svatyni sv. Ludmily s posvěcením jejího nového, moderního "obrazu", ve čtvrtek, 18. listopadu v 7:30 večer za přítomnosti chicagského arcibiskupa a kardinála Johna Cody. Téhož večera budeme mít v naší osadě i sv. biřmování, od 6. do 25. listopadu misijní duchovní obnovu celé farnosti, 9. a 12. listopadu (v 1 hod. odpol. a v 6 hod. večer) společné hostiny ve školní hale, 13. listopadu v 10:30 hod. dopol. udělení svátosti pomazání nemocných v kostele, v neděli 21. listopadu v 6 hod. večer slavnostní banket s hudbou a tancem v Sheraton hotelu v Oak Brooku, Ill., a ve čtvrtek 25. listopadu — v den amerického svátku "Díkuvzdání" v 9:30 hod. dopol. zakončíme jubilejní slavnosti naší osady slavnou mší sv. a společnou snídaní ve školní hale."

Hlas redakce H. N.: "To máte velmi bohatý jubilejní program. Blahopřejeme Vám k vaší iniciativě, avšak o tom by měl vědět Národní svaz českých katolíků! Kdo vám vůbec navrhl ten nový, moderní obraz sv. Ludmily a jak vypadá?"

Hlas Otce Bernarda Henryho: "Abyste viděl, jak vypadá, přijďte se na něj podívat. Vidím totiž, že vás to velmi zajímá, a že jsem tedy nevolal vaši redakci nadarmo. Co mám udělat?"

Hlas redakce: "Napište aspoň krátkou anglickou zprávu, přineste nám ji co nejdříve s nějakou fotografií, dáme ji do anglické části H.N. a nějak o tom budeme informovat i své české čtenáře, z nichž mnozí se v osadě sv. Ludmily narodili, chodili tam do školy, byli tam u prvního sv. přijímání, byli tam biřmováni, anebo se tam aspoň ženili a vdávaly."

Otec Bernard Henry: "To je důvod, proč jsem vaši redakci volal. Za tři hodiny tam jsem — s anglickým textem i s dvěma fotografiemi.

*

A tak vám tu radostnou zprávu, drazí čtenáři H.N., přinášíme. Představte si to! Stará česká farnost sv. Ludmily v Chicagu potřebovala dostat irskou duchovní správu (nynějším farářem je dp. John J. Grace s kaplany: Rev. Thomas N. Keegan, Rev. John S. Banahan, kterého znáte z televizní obrazovky a Rev. Bernard H. Henry, poločeského původu po babičce — aby se její kostel, zasvěcený od prvopočátku naší české sv. Ludmile, stal americkou národní svatyní sv. Ludmily!

Když nám v pondělí k večeru dp. Bernard H. Henry přinesl do redakce dvě stránky anglického textu zprávy o této slavnostní události — (najdete je na anglických stránkách dnešního vydání H.N.) a fotografie, které pořídil Otec John Banahan, bylo nám smutno u srdce. Proč takový kovový reliéf sv. Ludmily? Na fotografii je sice pěkný, ale není v něm naprosto nic ludmilovsky našeho. Je vidět, že to dělali nějací cizinci, kteří nemají o sv. Ludmile ani zdání. Tak by mohla být znázorněna — s křížem v ruce — kterákoli svatá! Kdepak je její svatý vnuk Václav, nebo aspoň škrtící závoj Drahomíry, který ji připravil o život a dal naší vlasti první nebeskou ochránkyni?

Redakce

V ČESKOSLOVENSKU ZEMŘELA VE VĚKU 107 LET NEJSTARŠÍ ŘEHOLNICE

Minulou neděli, 31. října 76, zemřela v Chlumci nad Cidlinou v domě pro přestárlé řeholnice nejstarší řeholní sestra Jana Salesie BARRY. Bylo jí 107 let. V H.N. jsme o ní už jednou psali.

Narodila se v Paříži v r. 1870 během francouzsko-pruské války. Její otec byl Angličan a matka Irčanka. Mládí ztrávila v Paříži, Madridu a v Anglii. V 16. letech byla rodiči poslána na výchovu do kláštera blízko Plzně, aby se tam učila cizím jazykům. To bylo ještě za starého Rakouska-Uherska. Nakonec si Čechy i klášter tak oblíbila, že tam zůstala a vstoupila do řádu. Přijala řeholní jméno Jana Salesie a dlouhá léta byla učitelkou řečí. Vyučovala angličtinu, francouzštinu a němčinu až do r. 1950, kdy byly všechny kláštery v ČSR zrušeny. Pro své tehdejší stáří mohla už tehdy odejít do domu důchodců, ale ctih. sestra Jana Salesie odmítla a chtěla sdílet s ostatními sestřičkami všechny jejich útrapy. Zdraví jí sloužilo — jen zrak jí začal "zlobit", jak říkávala, až nakonec na jedno oko oslepla a v posledních třech letech viděla málo i na druhé. Přesto však chodila pravidelně v ústavu pro přestárlé sestry na mši sv. a minulou neděli po mši sv. klidně usnula, aby se odebrala na věčnost k Pánu.

"Czech Guild"
of the
Holy Family Cancer Home v Clevelandu
pořádá svou výroční

XI. NOC ve STARÝCH ČECHÁCH

ve prospěch "ÚSTAVU SV. RODINY"
pro chudé nevyléčitelně nemocné rakovinou
v NEDĚLI 14. listopadu 1976 v 6 hod. večer
ve
spolkové dvoraně školy Panny Marie Lurdské
3398 East 35th Str. v Clevelandu, Ohio
za přítomnosti Clevelandského mayora
R. J. Perka

Bohatý hudební a kabaretní program řídí Lou Hromádka ● Společná večeře z české kuchyně ● Hudba: známá kapela Franka MAKOVIČKY.

Předseda Guildu: Joseph J. Dolesh; místopředsedové: Lou Hromádka a Joseph Kobylak; tajemník: Andrew Jindra; pokladní: Edwin Jiroušek; duch. rádce: Rev. John Anděl.

Čistý výtěžek večera bude odevzdán ctihodným sestrám, které vedou a spravují "Dům sv. Rodiny", a jímž naši clevelandští krajané odevzdali za posledních deset let 50 tisíc dolarů z výtěžku těchto zábav a z prodeje gramodesek Lou Hromádky.

Krajané z Clevelandu a okolí, podpořte i letos tento záslužný podnik svou účastí. Několik našich nevyléčitelně nemocných bratří a sester našlo v "Domě sv. Rodiny" svůj jediný přístav naděje.

★ OBLÍBENÁ SPOLEČENSKÁ UDÁLOST V CHICAGU ★

Všechny organisace a spolky zahájily již svoji podzimní činnost a plánují pracovní program. Ani Čs. ženská národní rada v exilu není výjimkou a přípravy jsou v plném proudu na nyní již tradiční a očekávaný SPOLEČENSKÝ A TANEČNÍ VEČÍREK, který se koná v sobotu, 6. listopadu 1976 v 8 hodin v místnosti Olympic budovy na Čermákově třídě v Cicero.

Ve vyhlášené kuchyni ČŽNR bude připraveno výborné občerstvení, smažené řízky, vepřová pečeně, drštková polévka, párky a obložené chlebíčky. U stolu sladkosti budou k výběru dorty, koláčky a cukrovinky a barový pult bude opět zásoben tuzemskými i importovanými nápoji.

V programové části večera opět přivítáme známou taneční skupinu "Beseda", která se na tento večer připravuje a nacvičuje krásný pořad tanečního umění a vývoj tance od oblíbené čtverylky z r. 1776, přes klasický valčík z r. 1876, až k modernímu jazzu a rock & rollu v dnešní době 1976. Choreografie, kostýmy a výběr hudby byly zaranžovány mladými nadanými členy skupiny Beseda, kteří pilně pracují na přípravě svého pohostinného vystoupení.

A orchestr pana F. Zákrockého uspokojí zcela jistě všechny milovníky tance od různé polky k snivému tangu či rozpustilému foxtrotu neb odvážnější moderně. V tradici minulých večírků nebude chybět ani oblíbená česká beseda a během večera bude vylosován bohatý dárkový koš.

Pořádající výbor ČŽNR vás proto všechny upřímně zve, vás staré příznivce, nové přátele a naši dorůstající mladou generaci, a těší se na shledanou v sobotu, 6. listopadu. Vstupné je $3.50 a úbor společenský.

ČESKOSLOVENSKÁ ŽENSKÁ NÁRODNÍ RADA
V EXILU, CHICAGO
dovoluje si Vás a Vaše přátele srdečně zvát
na

TANEČNÍ
a
SPOLEČENSKÝ VEČEREK

který se koná
V SOBOTU, 6. LISTOPADU 1976
o 8. hodině večerní
V SÁLE OLYMPIC
BUDOVY OLYMPIC
ČERMÁKOVA TŘÍDA, CICERO

Hudba ● Tanec ● Výborné občerstvení

Těšíme se na Vaši milou návštěvu

ZÁBAVNÍ A SPOLEČENSKÝ VÝBOR ČŽNR

Vstupné $3.50 včetně dávky

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Nejprve zvláštní upozornění našim členům, dobrodincům a příznivcům: Po prodeji budovy Česko-americké síně na 18. ulici v bývalé České Plzni začátkem šedesátých let, přestěhovala se naše úřadovna do osady Bl. Anežky České na Central Park Ave. v Chicagu, do soukromého domu naproti osadní škole. Koncem letošního léta byl prodán i tento dům, a tak nám nezbylo, než hledat nové přístřeší. A protože blok od kostela Bl. Anežky — na rohu 27. ulice a Lawndale Ave. je budova nového chicagského "Velehradu" — Česko-amerického kulturního střediska s redakcí a tiskárnou "Hlasu Národa", bylo jen logické a přirozené, že úředníci Svazu rozhodli, abychom se s úřadovnou NSČK usídlili v této prostorné budově Velehradu. Pro naše nohy, které už začínají někdy pobolívat, je to sice denní ranní tělocvik vystupovat po širokých, pohodlných schodech do druhého patra, ale za to máme z oken výhled na celé okolí a jsme pěkně pohromadě.

Naše nová adresa je tedy nyní totožná s Velehradem a s Hlasem Národa:

Národní svaz českých katolíků —
National Alliance of Czech Catholics —
2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill. 60623.

Číslo telefonu úřadovny zůstává stejné: 522-7575. Všechnu svou příští poštu, úřadovně Svazu adresujte od nynějška na shora uvedenou novou adresu.

Dík za spolupráci.

Albína Marek, tajemnice

•

Výkaz členských příspěvku a darů:

Členské příspěvky - Pí. Benita Pavlu, před. K.J.Ž.T. a Distriktního Svazu v Texasu nám poslala celkem $142.00 jako dary a příspěvky.

$100.00 — Catholics Women's Fraternal of Texas, K.J.Ž.T.

$4.00 — Joseph & Benita Pavlů, Austin; Mr. & Mrs. Godfrey Klekar, Hallettsville.

$2.00 — Msgr. A. J. Mořkovský, Hallettsville; Effie Piwetz, Houston; Lucy Simnacher; Patricia Lawrence; Alice Polasek, Annette Abbett; Geraldine Henke; Gladys Bartosh, Betty Sudela, všichni z Austin; Dorothy Tomšů, Austin; Dr. David H. Watson, Yoakum; Betty Petrů, Raymondville; Marie Hrncir, San Antonio; Mary Sherek, Corpus Christi; Margaret Habart, West; Leon F. Pešek, Texarkana.

P. Jan Kučera, Oregon, Ohio nám zaslal z té oblasti $162.00 v příspěvcích za následující:

$25.00 — Spolek sv. Cyrila & Methoda, =2251, K.L.

$10.00 — Frant. & Ludmila Pokorník, N.N., Ohio.

$5.00 — Jan & Anna Kučera, Oregon; Terezie Němeček, E. Toledo; Marie Hudeček, Toledo; Ludvík Vavřík, Rossford; Pavel & Anežka Havlíček, Elmore; Anna Kurivial, Swanton; Dp. Ondřej Blaško, E. Toledo; Martin & Anežka Micka, Maumee.

$4.00 — Štěpán & Anna Bartosh, Northwood; Mildred & Georgiana Kučera, Oregon; Jan & Františka Sankiewicz, Oregon.

$3.00 — Jos. & Geraldine Kučera, Oregon; Anna Kučera, E. Toledo; Katerina Vaculik, Metamora.

$2.00 — Matěj Botek, Rossford; John Šlahunek, Swanton; Thomas Petrucha, Toledo; Antonie Petrucha, Toledo; Anežka Okénka, Toledo; Anežka Reisner, Oregon; Kristina Wohlmuth, Toledo; Jiří Sekerka, Oregon; Marie Štěrba, Toledo.

Pro Nepomucenum

$20.00 - Matej Botek, Rossford.

$5.00 — Marie Matyáš, Martin; Pavel & Anežka Micka, Maumee; Anna Kurivial, Swanton.

Pro opatství sv. Prokopa:

$3.00 — John Šlahunek, Swanton.

P. Vincent Koníček, Racine, Wis., nám poslal $50.00 z racinské oblasti následující příspěvky:

$6.00 — Vincent & Mary Koníček; Josephine Knotek.

$5.00 — Helen Koníček.

$4.00 — Frank Groulek; Chas. & Frances Králíček.

$3.00 — Jerome Groulek.

$2.00 — Frank Orlovský; Bessie Hnilička; Bessie Štefka; Joseph Barina; Charles Hruboš; Mary Blatecký; Hattie Polach; Anna Trtek; Joseph Zátko; Vincent Ancinec; Rev. Jos. G. Sukup, Muskego, Wis.

Pí. Frances Hejl, New Work, poslala úřadovně následující příspěvky $47.00:

$10.00 — Fr. & Mary Řehoř; S.S. Cyril & Methodius Soc.; Mr. & Mrs. Otto Kučera.

$7.00 - Antonie Gajdoštík.

$5.00 — Frank Němeček.

$3.00 — Mr. & Mrs. Frank Janovský.

$2.00 — Teresa Janovský.

(Dokončení v příštím čísle.)

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovu: pozorně snaživé rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

Moskva chce dohonit Spojené státy už jen z 85 procent

Moskva. — Ještě před pěti roky předseda vlády Alexej Kosygin při zahájení deváté pětiletky prorokoval, že v roce 1975 Sovětský svaz předstihne průmyslovou a zemědělskou produkci Spojených států z roku 1971. Tohoto cíle však nebylo zdaleka dosaženo. Proto nyní při zahájení desáté pětiletky předseda sovětského plánování Nikolaj Baibakov mluvil střízlivěji než soudruh Kosygin před pěti lety.

Podle jeho prohlášení v roce 1980 Sovětský svaz dosáhne asi 85 procent nynějšího hrubého národního důchodu Spojených států. Bude však nutno k tomuto cíli dobře využít všech technických, finančních a pracovních rezerv Sovětského svazu. Zároveň slibuje, že i při tomto úsilí bude životní úroveň sovětského obyvatelstva stoupat. Zdá se však, že také tento skromnější cíl 10. sovětské pětiletky je přehnaný, uváží-li se, že v roce 1975 byl hrubý národní důchod Spojených států asi třiapůlkrát větší než hrubý národní důchod Sovětského svazu. A tak vlast socialismu se svými "pokrokovými" marxistickými ekonomickými metodami si po 60 letech bere za vzor Ameriku, kterou však nemůže dostihnout, dokud nebude užívat jejích ekonomických metod "prohnilého" kapitalismu!

Západní země zanedbávají problém energie

Paříž. — Mezinárodní úřad energie IEA si stěžuje ve své studii o politice energetických zdrojů v členských zemích, že západní průmyslové země si po olejové krizi v roce 1974 sice připravily různé programy na úsporu energie a na hledání jejích nových zdrojů, avšak nyní se už zase nestarají o provádění těchto programů.

Autoři studie vytýkají Spojeným státům nízké ceny pohonných látek, protože tyto látky jsou příliš málo zdaňovány. Tak například gazolin je ve Spojených státech více než o polovinu levnější než v západoevropských zemích. Daň z gazolinu dosahuje v USA pouze asi pětinu jeho celkové ceny, zatím co v Německé spolkové republice tato daň obnáší více než polovinu jeho ceny. Radě zemí je vytýkáno, že dosud neomezily rychlost jízdy na svých cestách a dálnicích. Programy pro zmenšení ztrát tepla při stavbě nových bytů váznou, stejně jako vázne zavádění opatření pro zmenšení ztrát tepla ve starých bytech. Je brzděno zřizování centrál atomické energie, a to jak jménem ekologie, tak i poukazováním na nedostatek jejich bezpečnostních opatření. Nikdo také dosud nepodnikl kroky ke zvýšení těžby uhlí.

Spotřeba energie se vloni zvýšila ve všech členských zemích IEA, kromě Francie, kde se spotřeba energie naopak snížila o 4.3 procenta.

Gandhiová obdržela diktátorskou moc

New Delhi. — Nižší komora indického parlamentu přijala 2. listopadu 366 hlasy proti 4 ústavní doplněk, kterým se ministerské předsedkyni Gandhiové prakticky uděluje neomezená výkonná moc. Odhlasování doplňku vyšší komorou, které je pouhou formalitou, je očekáváno pro příští týden.

Vláda prohlásila, že tímto doplňkem bude uspíšena sociální a ekonomická revoluce v zemi; zároveň jím bude omezena moc soudů, presazovat občanské svobody, a vláda bude sama mít moc zakázat "protinárodní" skupiny a "protistátní" činnost.

Tři dny předtím vláda oznámila, že celonárodní volby budou odloženy při nejmenším o další jeden rok. Těmito opatřeními dostaly chladnou sprchu naděje oposice, že Gandhiová chce v Indii brzy obnovit demokratické tradice, osobní svobody a svobodu tisku.

V Burundi byl proveden státní převrat

Kinshasa. — V úterý 2. listopadu došlo v malé středoafrické zemi Burundi, bývalé belgické kolonii, k nekrvavému státnímu převratu, při kterém byl sesazen 36letý president Michael Micombero, který se zmocnil vlády rovněž při státním převratě před deseti lety. Byla mu vytýkána neschopnost vládnout jakož i neurvalé přehnaná snaha jeho kmene o využití jeho vládní funkce k vlastnímu obohacení. Je příslušníkem vládnoucího kmene Watusi. Dosud není známa totožnost vůdce převratu, avšak podle dohadů belgických pozorovatelů to je jiný člen kmene vysokých postav Watusi, podplukovník Nel Bagaza.

V roce 1972 se pokusil o povstání proti vládnoucímu kmeni Watusi kmen Hutů, tvořící 85 procent obyvatel Burundi. Jeho povstání však bylo krvavě potlačeno; vzápětí bylo vyvražděno 80 až 150 tisíc Hutu, převážně vzdělanějších, prý aby byl snížen jejich počet. Burundi, rozlohou menší než Maryland, má 3.8 milionu obyvatel a je pro svou hornatost jednou z nejchudších zemí světa. Jejími hlavními produkty jsou káva a kakao.

PRONAJMU —

4-pokojový vytápěný byt v blízkém sousedství katol. kostela "Epiphany" u 26. ul. v Chicagu. Nejraději pro starší lidi slovanského původu. Volejte: 581-2145.

Tel Aviv. — Arye Braunstein, profesor elektrotechniky na universitě v Tel Avivu, vynalezl auto, které bude poháněno slunční energií. Jeho vynález je dosud v pokusném stadiu. Tohoto auta bude možno užívat pouze v zemích, kde jsou mnohé slunečné dny.

• • •

Tokio. — Dva metry dlouhý a 300 liber těžký mečoun (druh ryby) — zraněný harpunou, prorazil dno 14tunového japonského rybářského člunu, který se pak následkem toho potopil. Jeho posádka byla zachráněna jinými rybářskými čluny.

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
1109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokoju a ložnic; soubory do ložnic a koupelen
SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ
z dacronu a z importovaného husího peří
Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.
NAVŠTIVTE NÁS!
ONDRUS & SON
6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700
Šlápkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

PŘI KOUPI A PRODEJI MAJETKU VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC. 6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A MNOHOLETÁ ZKUŠENOST Též služby PŘEKLADATELSKÉ u soudu, doklady, formuláře (zejména Americké Občanství) VOLEJTE: 795-7100

SPORT

Pohárová kopaná v Evropě

2. kolo — první zápasy

PMEZ
(Pohár mistrů evropských zemí)

BANÍK OSTRAVA—BAYERN MNICHOV 2:1

Domácí mužstvo hrálo bez opor Tondry, Radimce, Knappa, Ruše i kapitána Vojáčka, všichni jsou zraněni. Přesto začala Ostrava velkým náporem. Její hráči soupeře výborně obstřelovali a na Maierovu branku se valil útok za útokem. V 10. minutě prováděl Lorenc trestný kop z půlkruhu na velkém nápné, ostrou střelou trefil v postavené zdi Müllera a míč se odrazil do opáčného rohu branky. V 26. minutě Slaný kopl rohový kop k bližší tyči a Liška skvěle hlavou zvýšil vedení Ostravy na 2:0. V 53. minutě Beckenbauer založil z hloubi pole akci, poslal dopředu Torstenssona (posila ze Švédska), jeho centr usměrnil Müller hlavou do sítě, když přehlavičkoval Kvasnicu. Byl to fotbal, který nadchl 30 tisíc diváků v hledišti. Odveta se bude hrát 3. listopadu v Mnichově.

POHÁR UEFA

SLOVAN BRATISLAVA—QUEENS PARK RANGERS 3:3

Branky: 12. min. faul na Bartu, z volného kopu našel míč z kopačky Masného hlavičku Novotného a ten dal první branku utkání. 23. min. Po centru Thomase Bowles vyrovnal. Pravý obránce Slovanu Elefant kryl špatně Thomase, ten centroval a před brankou volný Gives zvýšil skóre na 2:1 pro hosty. 53. min. Masný centroval a Haraslin hlavou vyrovnal na 2:2. 61. min. Ondruš prošel a sám získal vedení 3:2 pro domácí. 66. min. Bowles střelou do rohu branky vyrovnal. Slovan nevyhrál především chybami Elefanta, kterého využíval soupeř ke svému prospěchu a špatně hrála založní řada, která neudržela míč. V hledišti bylo 40 tisíc diváků. Odveta se hraje 3. listopadu na hřišti hostí a Slovan má jen málo šancí.

★

I. LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVENSKU

9. kolo —

SLAVIA—INTER 2:1

Branky: První gól dal Segmüller po přihrávce Svobody. Fr. Veselý vypíchl ve vlastním trestném území míč svému strážci Barmošovi, oklamal Jurkemika a zblízka zvýšil na 2:0. Hosté snížili náskok Slavie, když Mráz prošel z pravého křídla do středu hřiště, vystřelil skákavou ránu, brankář Slavie, Zlámal, vyrazil jen před Levického a ten lehce skóroval. Ve 25. minutě prošel Pauřík, přihrál Svobodovi, jehož složil v brankové šanci Jurkemik. Nařízenou penaltu Slavista Lubas neproměnil. Rozhodčí potom ještě neodpiskal dvě penalty proti Interu za fauly v pokutovém území na Svobodu a Veselého.

SLOVAN—SPARTA 1:1

Branky: Vedení získal Slovan, když Pekárik po pěkné akci dal krásnou střelou branku těsně pod břevno. Za Spartu vyrovnal Bušek střelou z dálky (28 metrů), Vencel se domníval, že míč jde mimo, ten se však otřel o tyč a skončil v síti.

DUKLA—TRENČÍN 4:0

Branky: Pelc prudkou střelou z trestného kopu kolem zdi. Ze skrumáže před brankou se nejlépe orientoval Štambacher a bylo to 2:0. Gajdůšek po samostatné akci byl autorem třetího gólu. Poslední dal Nehoda po přihrávce od Gajdůška.

TEPLICE—BOHEMIANS 1:1

Branky: Paul Mixy byl potrestán přímým kopem a kanonýr z Vršovic Panenka asi z dvaceti metrů jej náležitě využil a dal vedoucí gól. Šest minut před koncem zápasu střílel trestný kop Mixa, brankář hostů Hruška vyrazil, ale Thorovský hlavou vyrovnal.

BRNO—OSTRAVA 3:1

Branky: Ostravský brankář Michalík špatně vykopl, míč zachytil Kotásek, přihrál Burešovi, ten unikl po křídle a míč přesně umístil za Michalíkova záda. Ve 25. minutě se dostal k míči Ostravák Slaný, prošel středem obrany hosti a tvrdou střelou vyrovnal. Potom unikl znovu Bureš, přesně zacentroval na Kroupu a ten hlavou zvýšil na 2:1. V 75. minutě opět Bureš unikl po pravém křídle, na jeho centr naběhl Zdeněk Klimeš (přestoupil ze Slavie, jeho bratr hraje za Brno ve středu obrany již léta) a dal hlavou svůj první gól v novém dresu.

PLZEŇ—ŽILINA 2:0

Branky: Střelu Sudíka dorazil do žilinské sítě Rejda. Další gól vsítil neuvěřitelnou bombou z 25 metrů Sloup.

FRÝDEK-MÍSTEK—TRNAVA 0:0

V 67. minutě trnavský Masrna podtrhl v pokutovém území Kopeckého a prvou penaltu v první lize Lovíšek napálil do brankáře Kozinky takovou silou, až se zdálo, že míč skončí v síti i s trnavským brankářem. Lovíšek poprvé v životě zahodil penaltu.

LOK. KOŠICE—VSS KOŠICE 3:0

Branky: Černický po Žitnárově přihrávce. Pencák přihrál výhodně stojícímu Józsovi a ten bez přípravy dal na 2:0. Skóre ukončil Baranec.

Tabulka po 9. kole

1.	Dukla Praha	21:11	14
2.	Inter Bratislava	19:10	11
3.	Slavia Praha	14: 7	11
4.	Brno	16:12	11
5.	Trenčín	13:11	11
6.	Slov. Bratislava	13: 9	10
7.	Lok. Košice	13:10	10
8.	Teplice	14:15	9
9.	Žilina	10:10	9
10.	Sparta	10:12	8
11.	Plzeň	8:11	8
12.	Ostrava	10:12	7
13.	Bohemians	8:11	7
14.	VSS Košice	13:23	6
15.	Trnava	6:17	6
16.	Frýdek-Místek	6:13	5

Zbývá ještě dohrát odložené utkání z 8. kola Žilina—Slovan.

II. liga kopané V ČESKOSLOVENSKU

10. kolo —

Jablonec—Martin 6:0

Branky: Gergel, Helešic, Jarolím, Šedivý, Patlejich, Jirousek.

Prešov—Pov. Bystrica 2:0

Branky: Novák (penalta), Bubenko.

Bardejov—Třinec 1:2

Branky: Pasierb — Hruška 2.

Ban. Bystrica—Kladno 4:1

Branky: Albrecht 2, Pšurný, Farkaš — Jurkanin (bratr Josefa Jurkanina, co hraje první ligu za Teplice).

Nitra—Bohumín 3:2

Branky: Takáč 2, Tóth — Dobýval, Kováč.

Vlašim—Příbram 3:1

Branky: Dvořák 2, Zadák — Mička.

Děčín—Vítkovice 2:1

Branky: Andok, Černý Štvrtňa.

RH Bratislava—Michalovce 1:1

Branky: Micheler — Velas.

První tři týmy v tabulce po 10. kole

1.	Prešov	25:7	17
2.	Jablonec	22:6	15
3.	Dukla B. Bystrica	18:5	15

POK

★

I. LIGA HOKEJE V ČESKOSLOVENSKU

9. kolo —

SPARTA—BRATISLAVA 2:0

Branky: Holý, Honc. Sparta byla herně lepší, předváděla vyspělejší kombinace, ale střelecky se prosazovala jen těžko. Gól padnul na začátku a konci zápasu.

KOŠICE—KLADNO 2:9

Branky: V. Lukáč 2 — Nový 3, Křiváček 3, Nedvěd, Sýkora, Vysušil. První třetina skončila 1:1, ale od druhé třetiny už Kladno předvádělo exhibici, zakončenou brankami.

JIHLAVA—BRNO 7:0

Branky: Výborný 3, Novák, Černík, Havlíček, Jar. Holík. Dukla Jihlava převyšovala Brno o třídu, především svou rychlostí a celkovým moderním pojetím hry. Dzurilla, chytající za Brno, své mužstvo nepodržel, kanadský výkon neopakoval.

PLZEŇ—VÍTKOVICE 8:4

Branky: Klapáč 3, Ebermann 2, Vrabec, Schejbal, Rosický — Mokroš, Svozil, Stránský, Neuvirth. O vítězství Plzně se postarala útočná trojka Schejbal, Vrabec, Klapáč, které se dařilo střelecky.

Č. BUDĚJOVICE—GOTTWALDOV 4:2

Branky: Andrle, Edelman, Pouzar, Mařík — Stuchlík (syn trenéra Gottwaldova), Vašek. Č. Budějovice sice zvítězily, ale měly s gottwaldovským nováčkem moc a moc trápení.

LITVÍNOV—PARDUBICE 3:6

Branky: Tarant, Hlinka, Ulrych — Paleček, Martinec, Beránek, Bulis, Boh. Šťastný, Sekera (jeho otec trénuje Litvínov). Litvínovu chybí vyrovnanější tým, aby nemusel spoléhat jen na Hlinkovu pětku. V domácí brance chytal Hrabák (17 let). Pardubice získaly dva body zaslouženě, když v každé třetině zvítězily 2:1.

10. kolo —

JIHLAVA—SPARTA 7:0

Branky: Výborný, Veith, Černík, Havlíček, Jiří Holík, Augusta, Novák. Pražská Sparta podala v Jihlavě jen průměrný, spíše slabší výkon. Dukla Jihlava hrající ve velkém stylu jim však nedovolila téměř nic.

KLADNO—PLZEŇ 5:3

Branky: Müller 2, Vinš, Vysušil, Nový — Huml, Ďuriš, Kraft. Vítězství Kladna bylo zaslouženě, stálo je ovšem hodně sil. Plzeň se v letošním roce hodně zlepšila a předvádí pěkný hokej.

BRNO—PARDUBICE 1:2

Branky: Chocholatý — Jiří Novák, Boh. Šťastný. Utkání bylo celkově pohledné, o vítězi rozhodla lepší střelba Pardubic.

VÍTKOVICE—Č. BUDĚJOVICE 4:2

Branky: Holáň, Neuvirth, Stankovič, Stránský — Edelman, Mařík. Vítkovice strhly vítězství na svou stranu díky zlepšené hře v poslední třetině.

GOTTWALDOV—LITVÍNOV 3:9

Branky: Vodák, Stuchlík, Michalovský — Hlinka 3, Kokrment 2, Bahenský 2, Ulrych, Machulda. Litvínov byl hokejově, pohybem, orientací, zpracováním kotouče i zakončováním akci o třídu lepší.

BRATISLAVA—KOŠICE 4:1

Branky: Stanek, Tajcnár, bratři M. a P. Šťastní — V. Lukáč. Slovenské derby přineslo Bratislavě první vítězství na vlastním ledě v letošní soutěži.

Tabulka po 10. kole

1.	Jihlava	48:19	18
2.	Kladno	49:34	14
3.	Plzeň	55:42	14
4.	Pardubice	41:28	12
5.	Sparta	30:26	12
6.	Vítkovice	32:34	10
7.	Č. Budějovice	29:31	10
8.	Brno	34:37	9
9.	Košice	36:41	9
10.	Bratislava	23:28	9
11.	Litvínov	27:50	3
12.	Gottwaldov	23:57	0

POK

★

Náš sportovní zpravodaj ***PETR HORÁK*** *hlásí:*

BUDOU "SLIBY—CHYBY?"

Nedávno zasedal v Barceloně Mezinárodní olympijský výbor. Kdekdo byl zvědav především na to, jak se vypořádá s událostmi, jež narušily průběh letošních letních olympijských her v Montrealu. Mezinárodní olympijský výbor nakonec rozhodl, že na Kanadu ani na více než 20 afrických zemí, které se na rozkolu podílely, nebudou uvaleny žádné sankce. Předseda výboru Lord Killanin, to zdůvodnil tvrzením, že by sankce měly zpětný, kontraproduktivní účinek. Navíc dodal, že se sankcím vyhne nejen Mezinárodní olympijský výbor, ale i mezinárodní sportovní federace. Lord Killanin však uvedl, že v budoucnu budou proti zemím, jež nedostojí svým závazkům pořadatele, podniknuta ostrá opatření. V této souvislosti sovětští zástupci znovu v Barceloně ujistili členy Mezinárodního olympijského výboru, že Sovětský svaz

PAUL'S
BODY SHOP
5231 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-1177
Přejte se na
p. PAVLA SVAČINU!

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora, majitel

zaručuje všem státům, uznaným Olympijským výborem, že jim bude povolen start na letních olympijských hrách v Moskvě roku 1980.

* * *

KAŽDÝ DO MOSKVY VŠAK NESMÍ

Zasedání MOV v Barceloně skončilo, a brzy po něm si Sovětský svaz dovolil přijít bez obav s diskriminací. Nikoli sice s diskriminací sportovců (zaspoň zatím), ale diváků. Původně sovětští představitelé prohlašovali, že na olympiádu přijede asi půl milionu zahraničních návštěvníků. Nyní oznámili, že pro nedostatek ubytovacích prostor bude smět přijet pouze 300.000 cizích návštěvníků, a to ještě v případě, když nezůstanou déle než 6 dní. Navíc budou moci přijet pouze prostřednictvím státní sovětské cestovní kanceláře. Tak to vypadá, že sovětská tajná policie KGB má obavu, že by při půlmilionovém počtu návštěvníků z ciziny nestihla kontrolovat každé hnutí všech cizinců. Výmluvy jsou totiž dost průhledné. Moskevští organizátoři her uvádějí, že například malé hotely nemají k dispozici. Tahle výmluva snad může zabrat u nezkušeného cizince ze Západu, ne však u našince. V diktatuře mají "organizátoři her" k dispozici všechno, co chtějí... Aby přitom nepřišli o valuty z kapes cizinců, hodlají se Sověti zahojit na televizi. Na Američanech například chtějí za přenosy z her 210 milionů dolarů. Jistý americký představitel se vyjádřil, že realistická by byla částka jednoho sta milionů dolarů. A ta ještě převyšuje třikrát poplatek americké televize za přenos z posledních letních olympijských her v Montrealu...

LAUDA ZTRATIL TITUL O BOD

Titul mistra světa v automobilových závodech Formule jedna letos získal s náskokem pouhého jednoho bodu James Hunt z Velké Británie na voze McLaren. Stačilo mu k tomu třetí místo v posledním závodě o Velkou cenu Japonska. Prvenství si ve Velké ceně Japonska na trati dlouhé přes 300 kilometrů vybojoval Američan Mario Andretti na Lotusu, druhý projel cílem Francouz Depailler na Tyrellu... V čele soutěže o titul mistra světa byl dlouho Rakušan Niki Lauda, který však nemohl startovat na několika Velkých cenách pro těžké zranění, jež utrpěl během sezony.

DALŠÍ ČECH REPREZENTANTEM USA

V Seatlu ve Washingtonu zvítězili fotbalisté Spojených států v kvalifikačním utkání o postup na mistrovství světa nad Kanadou 2:0. V poločase byl stav nerozhodný 0:0. Domácí se ujali vedení v 55. minutě brankou Mirka. RYSA. Druhou branku vítězů zaznamenal Julie Veen. Miro Rys mladší je synem mnohonásobného reprezentanta Československa v kopané a ledním hokeji, někdejšího hráče SONP Kladno, Miroslava Ryse. Je mu osmnáct let a utkání proti Kanadě bylo jeho debutem v americkém národním mužstvu..., Další emigrant, který dělá čest své vlasti! Jeho rodiče žijí dnes v Ciceru u Chicaga.

* * *

CO DĚLÁ MILAN HOLEČEK?

V minulém čísle Hlasu národa jsme vám slíbili, že dnes přineseme informace o emigrantu Milanu Holečkovi, bývalém předním československém tenisovém reprezentantu a synovi bývalé slavné české hráčky tenisu. Milan se loni usadil v Miami na Floridě. Stal se totiž trenérem a na Floridě má k tomuto povolání nejlepší podmínky. Dal tomuto místu dokonce přednost i před Kalifornií. Na Floridě je houně tenisových klubů, řada mladých zájemců i privátních dvorců jednotlivých občanů. Dobrý trenér tenisu dostává zhruba 20 dolarů za hodinu. Je mezi nimi ovšem velká konkurence. Z časových důvodů si Milan koupil dům (kondominium) přímo u tenisového dvorce svého klubu. Holeček strávil na turnajích 12 let svého života a závodní činnosti dává vale. Chce se také více věnovat rodině, především tříleté Sandře. Za posledních 5 let se zúčastnil asi čtyřiceti turnajů ročně a to je příliš velká časová zátěž. Na své raketě nechal Newcomba, Borga, Denta a jiná esa, a nechce dělat špičkový sport polovičatě. Chce vychovávat hlavně mladé talentované hráče, trénuje 5 i 6 dní týdně. Je nároživým rybářem — potápěčem (nerad se ovšem potkává se žraloky) a za sněhem chce v zimě létat do Colorada. Československý tisk o něm stejně jako o jiných dobrých sportovcích emigrantech mlčí; my nikoli, protože dělají v cizině Československu dobré jméno.

"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předě lejte."

"Milerádа, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118

MARINA'S BEAUTY SALON

Home of the finest permanent waving

Visit Marina's new salon – formerly at 26th St & Hamlin.

6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Vladimír Richter:

LVÍ SRDCE

Nezapomínejme, i buďme na věky živi svatým ohněm a vděčně slavme památný den 28. října

Nedávno proběhla v českém tisku v Chicagu smutná zpráva, psaná známou a vlastenecky zanícenou osobností br. Bohuše Smutnika o úmrtí krásné bytosti — národního, orelského a křesťansko-demokratického bojovníka br. Vojtěcha Medka z Olomouce. Dověděli jsme se o něm, že po šťastném přežití utrpení v obou totalitních režimech, opustil nás v požehnaném věku téměř 90. let svého stáří.

A právě toto sdělení v minulých dnech — těsně před státním svátkem československé nezávislosti — 28. října mne shodou okolností upozornilo na Vojtěchova jmenovce. Připomnělo mi barda, skvělého poetického vznětu — RUDOLFA MEDKA — blahé paměti, jedinečného bojovníka za nezadatelná práva našeho národa v době 300leté Rakousko-Uherské nadvlády.

Mnohý z mladých lidí bude se tázat, kdo byl ten Rudolf Medek a my starší mu odpovíme, že to byl znamenitý pěvec osvobozitelského díla prvních československých vojínů — legionářů z První světové války. Rovněž mládež ve staré naší vlasti nesmí nic vědět o Medkovi, ani o našich slavných legiích. Neví o nich nic pravděpodobně ani mladí, kteří se do svobodného světa dostali po tak zv. "Pražském jaru" roku 1968. A právě jedním z těchto mi bylo nedávno řečeno, že jsou prý pohádkou ty zašlé časy, i ta místa na nichž hrdinství českých hochů a českých mužů dosáhlo tak vysokého stupně. Bohudík, svatou pravdou navždy zůstane, že měli lva na svých praporech, s nímž se bouli proti Němcům, a že měli i lví srdce. Bili se udatně a umírali za vlast. Jejich srdce přetékalo láskou k vlasti, láskou, jež se vtělila v čin, byla postrachem jedněm, zábleskem radostnějších dnů druhým. Srdce venkovských mužů právě jako městských, prostých jako vzdělanců byla zachvácena jediným přáním, zažehnuta jedinou jiskrou. Jiskrou svobody. Dlouho věru trpěl národ pod Habsburky... Vyvstávají české pluky v Rusku, ve Francii, v Itálii i v Srbsku; jediná myšlenka činí ze všech bratry. Všichni ti mužové, bojující v legiích, byli muži činu.

Rudolf Medek, jeden z těch, kteří vedli prapory československých "chlapců", vzpíval všechnu jejich touhu v básních, krásně skládaných v knihu "LVÍ SRDCE". Vzpíval jejich bolest, již bylo šlehána jejich srdce a páleny jejich vnitřnosti, když jako rakouští vojíni odjížděli v mašbatalionech na bojiště, aby bojovali ne proti svým nepřátelům, nýbrž proti bratřím slovanským a přátelům. Ne proti cizím říším, nýbrž proti své milované vlasti.

Rudolf Medek vzpíval jejich tesknotu, když za noci či za ranních úsvitů stáli proti vlastním bratřím kdesi u Zborova, nebo v Karpatech a vzpomínali na své vzdálené drahé. Snad někdy zakolísali v důvěře, ale opět ji zesílili a bili se za ty doma, kteří trpí, a kteří potřebují vysvobození. Vzpíval jejich udatnost, jejich sílu neumdlévající, posilovanou a znožovanou právě zdánlivou nemožností dojít vytčeného cíle. Vzpíval celého prvního českého a slovenského vojáka-legionáře a jeho píseň je zhuštěna ve veliký refrén: Muž, jenž měl lví srdce.

Básník Medek nejen pěl o všem, čím žil a z čeho stavěl legionář naši lepší budoucnost, ale vytvořil i typy silných jedinců pro budoucnost. Typy mužů práce, kteří jsou nezbytnou podmínkou, aby příští stát mohutněl a všem, kteří jej budují, aby dopřál radosti a spokojenosti ze svobody ducha a tvůrčí síly.

Medkovo dílo bylo a zůstává kladným přínosem celému národu. Básník, který nám je dal, nebyl v druhém desítiletí tohoto století novým. Otevřeme-li "Moderní revui", asi tři ročníků před I. světovou válkou, čteme tam jeho odvážné básně. Za války pak odešel na frontu, vstoupil do legií a stal se jedním z hlavních prorokú vítězství, který dodával síly, naděje a odvahy druhým. Odvážný muž vztyčuje myšlenku a za ni bojuje. Svoji lásku k národu a vlasti podepřel přísahou:

"Ve jménu těžkého utrpení,
ve jménu starých křivd a běd,
ve jménu národa zmučeného
jdeme v boj, z něhož návratu
není."

Ti vojáci starého prvního pluku, osmahlí železní hoši, s jasnýma očima přísahali:

"Za československý lid,
za vbitou na kříž naši zemi,
My budem se bít
za slávu a svobodu našich
zemí,
nikoho neživit, nešetřit,
nesmlouvat,
síkami všemi ku předu letět
i vítězit,
i slavně mřít."

Báseň "Přísaha" je snad nejmohutnější z celé jeho tvorby.

Naše mládež také už asi nic neví o tom, že svoboda První ČSR nestála jen na papírových smlouvách, nýbrž na smlouvách, psaných krví národních mučedníků a vojenských hrdinů. Jimi jsme se zavázali odešlým generacím, že uhájíme, co nám vydobyli bohatýři od Zborova, Terronu, Dos Alty i na dalších místech světa v době II. světové války, kdy opět naší vlasti přinesli oběti dobrovolníci, tentokrát západní armády a rovnou měrou i domácí lid ve své vlasti. A byly snad tyto oběti marné? Národ se octl zase na místě, kde byl před rokem 1918, ba v mnohém směru je na tom hůře než byl tehdy.

Proto se opět u příležitosti 28. října shromažďujeme — dle příkazu srdce českého a slovenského člověka — v den našeho národního svátku, abychom se hluboko a vážně zamyslili nad skutečnosti dnešní vážné celosvětové situace. Opět se shromáždíme i my v Chicagu k uctění památky dne osvobození našeho národa 28. října 1976 v místnostech Lincolnovy spořitelny v Berwynu a vzpomeneme i našich osvoboditelů — prvních československých vojáků, soustředěných ve slavných legiích.

Tyto první naše vojáky — legionáře právě tolik opěvoval Rudolf Medek. Byl básnicky nejvyšším a nejpilnějším výrazem národní energie, byl tou ohromnou a tajemnou silou, pramenící ze samých kořenů národních tradic. Na zoufalou otázku nešťastného a pokořeného národa "být či nebýt", s rozhodnou vůlí tasil meč, třímal jej vysoko a volal do všech úhlů světa: "Žít, žít je třeba našemu národu za každou cenu přinesených obětí, neboť mnoho trpěl a byl ponížen, ale nikdy nezradil víru".

Tak chrabrý byl, tak miloval svoji vlast, tak myslel a cítil, k sobě promlouval a sebe cenil první československý voják, jenž tak slavně přispěl k osvobození našeho národa památného dne 28. října 1918. A tito velikáni našeho národa dodnes nám připomínají, že pro pravdu Tvou — národe — čestně umírali a pronášeli prosbu za náš doma lid: Dej Bože — pravdě svaté — zvítězit!

Z hluboké vděčnosti k osvoboditelskému dílu československých legionářů, připsal toto zamyšlení autor vzpomínky.

● **PRODÁM**

na FLORIDĚ — 4-bytový dům — 8 roků starý — v Miami, blízko moře. Jeden byt je dvoupokojový; dvě koupelny, moderní kuchyně, velká jídelna a veranda. Tři byty jsou jednopokojové s jednou koupelnou; kuchyně a jídelna, krásná dvojitá zahrada a parkoviště pro 8 vozů. Cena 81 tisíc dolarů. Půjčka je 15 tisíc $ na 6%. Nájemníci splácí úrok. Pište: I. Sterbinska, 330 N.E. 119 Ter., North Miami, Fla. — 33161.

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS

9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546

A DIVISION OF

LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN

Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.

Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

Austrálie: Australská biskupská konference se během svého posledního valného zasedání v Sydney zabývala hlavně situací ve východní části dříve portugalského ostrova Timoru, která je nyní pod indonézskou správou. Austrálští biskupové se obrátili s výzvou k australské vládě i k jiným vládám, aby se snažily pomoci tamním obyvatelům, těžce postiženým nedávnými boji.

Španělsko: V neděli 10. října byl zahájen v Pamploně 3. Mezinárodní sjezd odborníků v církevním kanonickém právu. Jeho pořadatelem je mezinárodní sdružení kanonistů a hlavním projednávaným tématem je: Norma v kanonickém právu. Zúčastní se jej asi 200 vědců a úvodní řeč pronese kard. Felici, předseda Papežské komise pro revizi kodexu kanonického práva.

Vatikán: Mons. Luigi Poggi, apoštolský nuncius se zvláštními úkoly dlí nyní v rumunském hlavním městě Bukurešti, doprovázen páterem Johnem Bukovským, slovenského původu, z Rady pro církevní veřejné záležitosti. Mons. Poggi odletěl z Říma v pátek 8. října krátce po poledni. Během návštěvy se setká s představiteli úřadu pro církevní záležitosti, a během rozhovorů se bude pokračovat v projednávání otázek, týkajících se katolické církve v Rumunsku.

Kanada: V Kanadě působí již pět let Mezinárodní katolická dobrovolná služba, která připravuje specializovaný personál pro práci v zemích tzv. Třetího světa. Vedou ji řeholnice z kongr. Misionářů sv. Ducha. Poslední skupina již odjela do nových působišť v minulých dnech a byla složena ze 6 mužů a 16 žen. Jsou mezi nimi lékaři, ošetřovatelé, učitelé a jiní odborníci.

Vatikán: V sobotu 16. října dopoledne sv. Otec přijal v audienci delegaci ruské pravoslavné církve, vedenou tulským metropolitou Juvenálem. Cílem cesty této delegace bylo navštívit a uctít hroby apoštolů Petra a Pavla a jiná posvátná místa, např. mariánskou svatyni v Loretu a chrám sv. Mikuláše v Bari. Sv. Otec vyslovil své potěšení nad tím, že delegace hodlá navázat styky s představiteli římských kongregací a že některé z nich pozvala do Ruska, aby tak lépe poznali pravoslavnou církev. Sv. Otec zakončil audienci modlitbou a pozdravem všemu ruskému lidu, jakož i patriarchovi Pimenovi.

Další audienci sv. Otec poskytl zástupcům italských lidových spořitelen a delegacím z 10 členských zemí Mezinárodní konference lidových úvěrních ústavů.

Kolem poledne pak sv. Otec přijal asi 3.000 účastníků římského sjezdu nejmladších členů Italské katolické akce. Pavel VI. ve své řeči k nim zdůraznil, že v jejich mladistvém nadšení se zračí i slibná budoucnost církve. Pak prohlásil mezi jiným: "Přes svůj mladý věk již dobře znáte stinné stránky a prázdnotu dnešní spotřební společnosti. Je bezúčelné bránit se proti ní totalitními a masovými hnutími. Jen vnitřní duchovní obroda každého křest'ana — jedince a křest'anské rodiny se ubrání této prázdnotě. Abychom zbavili člověka nebezpečí ztráty smyslu života, obracíme se i na vás a na vaši mladistvou činorodost a představivost, založenou na evangeliu, protože dobře víme, že hlásáním evangelia se povznáší i pozemský lidský blahobyt". Závěrem poznamenal, že právě jejich elán je znamením nového rozmachu a obrody Italské katolické akce.

ŠPANĚLSKO
PŘED 40 ROKY

Letos v létě uplynulo čtyřicet let od vypuknutí španělské občanské války. Vstoupila do dějin jako jedna z nejkrutějších válek naší doby. Francouzský katolický historik Daniel-Rops takto stručně načrtl události, jež k ní vedly:

"Po pádu diktatury generála Beregnera 14. dubna 1931 a po odjezdu krále Alfonsa XIII. do exilu se zdálo, že se otevírá nová stránka dějin Španělska, neboť nic nenaznačovalo tragédii, jež následovala. Revoluce proběhla celkem pokojně a výhledy do budoucna byly optimistické — republiku dokonce nazývali "hezká dívka".

... Katolíci uvítali novou vládu upřímně. Někteří, jak se zdálo, byli ochotni rychle zapomenout i na dějinnou úlohu, jež španělská monarchie sehrála v obraně víry. Mezi novými vládci byli i někteří vlivní katolíci. Na mnoha místech se zpívalo "Te Deum" na oslavu vítězství republiky. Biskupové a skupiny Katolické akce zdravili novou vládu, která projevovala vážnost vůči církvi. Papežský nuncius monsignor Tedeschini měl srdečné rozhovory se zástupci vlády.

Brzy však nastalo rozladění. V republikánských řadách se mísily nebo potíraly všechny možné směry, od konservativců po vyhlášené přívržence komunistického směru Larga Caballero, nazývaného španělským Leninem. Mnozí byli ostře proticírkevní a nečinilo jim potíže ani zneužívání starých lidových předsudků proti církvi a duchovním, kteří byli nyní vyhlašováni za spojence monarchie, jejich bohatství bylo kladeno do protikladu s bídou nižších tříd, byli obviňováni, že brzdí sociální pokrok.

Republika nebyla ani rok stará, když marxistickými nadháněči popichovaná lůza napadla kláštery a kostely, drancovala je a pálila, aniž by vláda zakročila. Města Madrid, Murcia, Malaga, Granada, Barcelona, Seville — byla prvními svědky násilí. — Na všech stranách Španělska vzplál protináboženský požár, který nebyl náhodný: během tří dnů bylo spáleno 55 kostelů a kláštery. Mezitím Manuel Azana pronesl v španělském parlamentu absurdní, ale strašná slova: "Španělsko přestalo být křest'anské!"

Marně se snažili liberální katolíci udržet proticírkevní příval v mezích. Ateistická levice si vždy získala náskok a nová ústava nejen že uzákonila odluku církve od státu, ale také běžný postup odkřest'anění škol, který si vynutil resignaci katolických republikánů v parlamentě. Řeholníci byli vyloučeni, jak se říkalo v ústavě, "z obchodu, průmyslu a vyučování". Kříž byl odstraněn ze škol, jezuitský řád zrušen, jeho majetek zabaven. Byl uzákoněn rozvod a napříště uznáván pouze civilní sňatek. Pius XI. protestoval proti těmto opatřením 3. června 1933 okružním listem "Dilectissima nobis".

Někteří katolíci se snažili uklidnit situaci, ale v létě 1934 vypuklo v převážně průmyslové oblasti Asturií krvavé povstání. Třicet tisíc ozbrojených horníků tam vytvořilo "rudou armádu" a všude se organizovaly "revoluční výbory", jež držely provincii pod vládou teroru. Znovu vzplály kostely, kněží byli stříleni na potkání, kdo měl jakýkoliv majetek byl pronásledován a jeho obydlí vydrancováno podle předem připravené šablony.

Republikánská vláda, která povstání zavinila svou neschopností provést plánované sociální reformy, vyslala do Asturií mladého schopného generála Francisca Franca s příkazem tvrdě povstání potlačit, neboť se obávala, že by se revoluce mohla rozšířit nejen do nespokojené Katalánie, ale po celé zemi.

Po značných ztrátách na životech na obou stranách se podařilo povstání, jež neslo jasně marxistický charakter, potlačit. Vláda pak zatkla přes tisíc vzbouřenců a dvacet jich odsoudila k smrti. Popraveni byli pouze dva.

V roce 1936 se před volbami sjednotila levice s laickými stranami v takzvané "Lidové frontě", zatímco staří monarchisté a ostatní proudy, odporující ateistické ideologii levice, se spojili s bojovnou pravicovou organizací Falangy. Tak se Španělsko rozdělilo na dva početně stejně silné, ale ostře vyhrocené nepřátelské tábory, jak ukázaly volby v roce 1936, v nichž levicové strany získaly v parlamentě nepatrnou většinu.

Znovu vypukl boj proti církvi, jež si nikdy nepřála tak radikální rozdělení Španělska, neboť na obou stranách byli lidé dobré vůle. Nicméně byla to právě církev, jež se stala nakonec největší obětí. Nejprve měly být legálním způsobem zrušeny všechny řády, katolické školy zavřeny, veřejné projevy náboženské úcty zakázány. Popelem lehlo 166 kostelů a klášterů, kněží a řeholníci v nastálé anarchii byli po ulicích štváni jako divá zvěř. V Madridě bylo dokonce oběšeno 5 nevinných řeholnic. Largo Caballero vyhlásil v parlamentě "nastávající naprosté vítězství rudého praporu".

Během prvních pěti týdnů po volbách bylo bez soudu zavražděno 269 lidí a 1287 zraněno, všichni katolíci. Obratnými manipulacemi se všechny levicové a laické strany octly zcela pod kontrolou lidí jako byl Andreu Mini, který vyhlásil: "Řešíme náboženský problém do všech důsledků tím, že se zbavujeme všeho — kněží, kostelů i náboženských projevů".

Mezitím byl president republiky sesazen pro svou umírněnost, katolíci a liberálové vytlačováni ze správních míst a země se nakonec octla v rukou extrémistů, kteří pod vedením cizích poradců začali násilím zavádět to, co nazývali diktaturou proletariátu.

Úkladné zavraždění poslance Calva Sotela, který protestoval v parlamentě proti tolerování této zvůle paličů a vrahů, vyvolalo občanskou válku.

19. července 1936 se vylodil se svými španělsko-marockými oddíly marocký velitel generál Franco ve Španělsku. Přidala se k němu armáda západního Španělska. Třicet dlouhých měsíců prožívalo Španělsko hrůzy války, rozděleno nejen územně, ale také duchovně.

Pohnuté dějiny oné války byly mnohokráte líčeny z různých hledisek. Mnohé země totiž měly zájem na jejím výsledku. To dostatečně vysvětluje proč tak často se v nich zkresluje pravda. Nakonec přes pomoc takzvaných "mezinárodních brigád" na straně republikánské, a přes pomoc nacistického letectva a italských dobrovolníků na straně druhé, šlo o válku Španělů proti Španělům. Těm nešlo jako jiným velmocem o rozvinutí mocenského nebo sociálního třídního boje. Chudí i bohatí stáli svorně proti sobě na obou stranách. Na španělských bojištích se střetla víra v Boha s bezbožectvím. Byla to ve své podstatě válka o hodnoty duchovní. Pod tímto zorným úhlem se pak stávají její mnohé epizody tak jasné, že nepotřebují pracného vysvětlování.

Ideologové bezbožectví se ale přepočítali, neboť nebrali vážně duchovní a náboženské tradice španělského lidu. Je ovšem možné stavět se kriticky i k tomu či onomu rozhodnutí generála Franca; není však možno popřít, že až do konce života byl veden živou křest'anskou vírou, již uváděl v praxi. Proto jeho kritikové, kteří s ním tuto víru nesdíleli, často k němu zaujímali z nepochopení stanovisko nespravedlivě kritické. Kdyby však v něm Španělé nebyli viděli osvoboditele od bezbožectví a obnovitele křest'anských tradic, nebyl by získal jejich podporu v míře, jakou nakonec ani on sám nečekal. Španělé Franca zrovna rádi neměli, ale byli mu vděčni za přemožení bolševismu, jehož hrůzy prožívali a viděli.

Skutečnost sama jasně dokazuje, že v podstatě šlo o záchranu křest'anství. Ač si někteří socialisté nasazovali čas od času katolickou masku, aby se mohlo tvrdit, že na obou stranách jsou katolíci, přece čiré statistiky zachycují čísly nesmírné vandalství, jež se v oněch letech vybíjelo na všem, co bylo náboženské. Šlo především o vyhlazení církve na Pyrenejském poloostrově.

To ovšem také vysvětluje, proč se všechny protikatolické síly ze socialistických a kapitalistických zemí svorně spojily v *mezinárodních brigádách, v nichž bojovali i komunisté z* Československa.

Francovi vojáci nejenže sebou nosili i na frontu růžence, křížky a modlitební knížky, ale také pravidelně a spontánně přistupovali k svátostem. Byli si totiž jasně vědomi, že bojují pro Krista. Věděli také, že měli podporu modliteb španělských katolíků. Sám generál Franco po válce prohlásil, že se během ní nikdy nestaral o svůj život, ani o vítězství, když věděl, kolik dobrých duší se za něj a za vítězství modlilo.

Méně solidarity už našli španělští katolíci v cizině, kde díky republikánské propagandě, byli nazýváni povstalci, a sami katolíci se tam často distancovali od španělských událostí, aby nemohli být obviňováni od liberálního světa z náboženského šovinismu.

Byli však ve Španělsku i katolíci, kteří nikdy nevzali do ruky zbraň. Nevěděli ani, že daleko od nich se rozhoduje na frontě o budoucím osudu jejich země. Žili totiž na druhé straně. Mnozí ani neměli příležitost se to dozvědět, neboť předčasně zemřeli. Byli mezi nimi mladíci i starci, laici, kněží, řeholnice. Jediné co je spojovalo v životě a ve smrti byla víra v Krista. Za ni dali i svůj život. A svou obětí nemálo pohnuli vážkami, na nichž se rozhodovalo konečné vítězství.

Těmto dodnes téměř neznámým mučedníkům, jejichž jména se dnes či zítra octnou na seznamu svatých, budou věnovány další statí, jimiž chceme uctít čtyřicáté výročí jejich smrti.

(Pokračování)

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Don Rua tak byl provanut smýšlením svého mistra, tak vssál do sebe jeho ducha, že Don Bosko mohl kdysi o něm říci: "Kdyby mi Pán Bůh řekl: Tvá poslední hodinka udeřila, vyvol si nástupce, který by nenechal tvému dílu zahynout, a vyžádej si pro něho všechny dary a milosti, jež uznáš potřebnými, byl bych ve velkých rozpacích. Nevěděl bych, oč Pána žádat, co není ještě v duši Dona Ruy plně rozvinuto."

Brzo po kleriku Ruovi skládali do rukou Boskových své sliby i jiní, a to každý zvlášť, napřed Cagliero, později Albera a pak Bonetti. Přijde čas, uvažoval Don Bosko, kdy budou skládat sliby veřejně, před svědky, všichni pospolu, slavným obřadem, prozatím bral Don Bosko k slibům každého zvláště a soukromě. Příroda nedělá skoky, všechno roste a dozrává nepozorovaně, a tak ani Don Bosko nenáhlil s vybudováním své kongregace, ale postupoval tiše a trpělivě krok za krokem, až došel kýženého cíle. Viděl, v jakých dobách a mezi jakými lidmi žije. Každé unáhlení mohlo všechny jeho plány zmařit.

Teprve později, v roce 1875, po definitivním schválení salesiánské kongregace v Římě, až viděl kongregaci upevněnou a zabezpečenou, vzpomínal Don Bosko na hrdinsky sice, ale bolestně prožité roky, vzpomínal na těžké začátky, na ubohé prostředí, v jakém pracoval, na četné nedostatky svých prvních spolupracovníků, které si sám vyvolil a děkoval Pánu Bohu za trpělivost, že nelámal železo přes koleno, že nechtěl mít všechno dokonalým za den, že zpracovával lidskost v člověku. Všimněme si jen slov šedesátiletého Dona Boska, promluvených po letech k salesiánům: "Jsou tu někteří mezi vámi, kteří si ještě vzpomenou na první doby naší oratoře? Kolik věcí se od té doby pomalu a nepozorovaně zlepšilo! Tehdy byl Don Bosko úplně sám, nebo skoro sám. Musil dělat všechno: vyučovat ve dne, vyučovat večer, psát knihy, kázat, mít dozor nad studiemi a starat se, abychom měli co jíst. V domě nebylo všechno báječně dobré. Nejeden zlořád se co chvíle zahnízdil. Byly stížnosti na kleriky, že v tom onom se nevyznají. Byly tu hádky literární nebo bohoslovné, v nichž se zašlo někdy až moc daleko. Mnozí nechtěli ráno vstávat, jiní vynechávali školu a neomluvili se. Modlívali jsme se společně s hochy jinými, ale nebývalo nikdy duchovního čtení, nikdy rozjímání, jak žádají mistři duchovního života. Všechny ty nepořádky jsem dobře viděl. Čas od času jsem na to na ono upozornil, ale většinou jsem nechal vše jít, jak to šlo. Vždyť těmi věcmi nebyl Pán Bůh urážen. Kdybych byl chtěl najednou všechny ty špatné návyky vykořenit, byl bych musel všechny hochy propustit a dům zavřít, protože moji klerikové nebyli ještě s to, aby závodili v dokonalosti. A potom, vanul všude duch neodvislosti, který velmi ztěžoval kázeň. Nevzpomínám ani slovem četných svodů, kterými nejeden z mých kleriků byl mi odloudén, aby se stal knězem světským, nemluvím o naléhavém přemlouvání kleriků se strany příbuzných, kteří toužili, aby se hoši stali kněžími v jejich diecézích. Jak obezřetně mi bylo pracovat! Snažil jsem se, abych svým klerikům ve všem prospěl, vždyť jsem na nich viděl tolik dobrých vlastností. Byli roztržití, ale tak pracovití, tak dobrosrdeční a tak mravní! Myslíval jsem si: Až v nich uhasne oheň prvního mládí, budou z nich vzácní pomocníci. A nezklamal jsem se. Nynější nejlepší salesiáni pocházejí z prvních skupin. Kdybych byl chtěl však tehdy brzdit nějak jejich horečnou činnost, byli by mne nechali na holičkách. Kdybych byl chtěl po nich dokonalost, byl bych dosáhl málo nebo nic. Do oratoře by bylo chodilo padesát až sto žáků, nic víc."

Brzdou horečné činnosti prvních salesiánů měla býti kongregační pravidla řeholní, která by kromě slibů ještě pevněji spjala první salesiány s jejich vůdcem. Už dávno přemýšlel Don Bosko o pravidlech vznikající řeholní společnosti a načrtl již roku 1855 první jejich osnovu. Prostudoval napřed stanovy některých řádů, jesuitské, dominiánské, redemptoristické a stanovy oblátů Neposkvrněného Početí. Radil se s četnými lidmi, v této věci na slovo vzatými, ale především vzpomínal na vlastní zkušenosti. Stanovy salesiánské, které později odevzdal Don Bosko Piu IX., jsou vlastně uzákoněným životem, pozorovaným bedlivě dvacet let, jsou moudrým výběrem nejlepších zásad, kterým naučila Dona Boska zkušenost. Roku 1857 měl stanovy téměř hotovy a mnohé věci nasvědčovaly, že vše dozrává, aby se odvážil úředně a veřejně založit salesiánskou kongregaci.

"Milý Done Bosko," radil bl. Don Cafasso, Boskův zpovědník "jestliže chcete své dílo zajistit do budoucnosti, založte přece nějakou kongregaci." — Totéž radil ze svého vyhnanství i arcibiskup Fransoni, vybízeje Dona Boska, aby zajel do Říma a poradil se s papežem Piem IX. o věci tak důležité. — Don Borel, který neúnavně Donu Boskovi v jeho pracích pomáhal, nabádal jej co chvíle, aby si vychoval nástupce pro udržení svého díla. — Překvapilo však Dona Boska, když uslyšel výzvu k založení kongregace od muže, od kterého by jí nikdo nečekal. Urban Rattazzi, který v roce 1855 jako ministr spravedlnosti měl lví podíl na protiřeholních zákonech, a který po desíti letech, jako předseda ministerské rady a ministr vnitra, všechny řeholníky vyhnal ze státu království sardského, uspíšil svou výzvou založení salesiánské kongregace.

Rattazzi si Dona Boska už dávno velice vážil. Podařený výlet Dona Boska s chovanci státní polepšovny do královské obory přesvědčil Rattazziho, že Don Bosko má na mládež ojedinělý vliv.

"Milý Done Bosko," pravil jednou v roce 1857 Rattazzi, "přeji vám dlouhého života, velmi dlouhého, abyste mohl vyučovat a vychovávat tolik chudobných hochů. Ale ani vy nejste nesmrtelný! Co bude z vašeho podniku po vás? Myslíváte na to?"

Bosko se zahleděl na ministra mlčky a ministr pokračoval:

"Musíte zasvětit několik mladých lidí nebo kleriků, kteří vám ve Valdoccu pomáhají, do svých metod a do svého ducha a založit z nich nějakou společnost, která by ve vašem díle pokračovala, rozumíte?"

"Excelence," usmál se Bosko, "mluvíte o založení kongregace tedy, ale když zákon . . ."

"Co zákon," vskočil do řeči Rattazzi, "znám důkladně zákon i jeho dosah. Zákon je namířen na majetky mrtvé ruky a na staré řády, vymykající se našemu zákonodárství. Ale založte společnost, jejíž každý člen bude se řídit právem občanským, bude poslouchat státních zákonů, bude platit osobní daně, založte společnost, která sama o sobě bude sdružením svobodných občanů, žijících společně pro dobrčinný účel, a ručím vám, že žádná zákonitá a vážná vláda vám nezkřivi vlasu. Naopak, bude-li chtít platit za vládu spravedlivou, bude vás muset chránit, jako chrání jiné společnosti, obchodní, průmyslnické, pojišťovny a jiné. Rozhodněte se jen a buďte úplně bezpečen. Budou vás podporovat stát i král, vždyť jde o dílo lidstvu velmi prospěšné."

"Dobře, Excelence, budu přemýšlet o vaší radě." A Don Bosko přemýšlel a jednal. Dne 18. února 1858 ráno odjížděl v průvodu mladého klerika Ruy do Říma. V kufříku nesl doporučující list svého arcibiskupa a krasopisně opsané budoucí stanovy své kongregace.

Dne 9. března dostalo se Donu Boskovi první audience u svatého Otce. Pius IX. jej přijal velmi blahovolně. Dal si vyprávět o všech podnicích Boskových v Turíně a žasl nad jejich vzrůstem.

"Jaké veliké dílo jste, milý velebný pane, vykonal," zvolal papež. "Ale co bude, až zemřete?"

Na tuto otázku Don Bosko čekal a hned se jí chytl.

"Právě proto jsem, svatý Otče, přijel do Říma, abych s vámi o zajištění svého díla promluvil. Chtěl bych, aby mi Vaše Svatost pomohla založit kongregaci, slučitelnou s dobou, v níž žijeme." A Don Bosko vyložil papeži několika slovy své názory o budoucí kongregaci.

"Sestavte tedy stanovy této řeholní společnosti," odpověděl Pius IX., vyposlechnuv všechno velmi pozorně, "a to v duchu, jak jste právě vylíčil. Pak vám nebude vláda, proniknutá zásadami moderními, činit nijakých potíží. Co církevních požadavků se týká, musíte si členy své společnosti připoutat k sobě ne předsevzetími, nýbrž sliby, ovšem sliby jednoduchými, od kterých by je bylo možno v případě potřeby snadno osvobodit. Jinak byste své členy neměl dost zajištěny. Potom, nechť jsou stanovy té společnosti — jmenoval bych ji spíše společností než konkregací — snadné k zachovávání. Vaši řeholníci nechť se neliší nikterak šatem od světských kněží a nesmějí svými náboženskými úkony svět na sebe upozorňovat. Přičiňte se, abyste z každého salesiána vychoval v Církvi opravdového řeholníka, a ve světě občana se všemi jeho právy. Věc není tak snadná, studujte ji pilně a přijďte mi pak oznámit, jak jste vše uvážil."

Za dvanáct dní, 21. března, byl Don Bosko u druhé papežské audience. Odevzdal tehdy sv. Otci rukopis salesiánských stanov, změněných podle pokynů papežových. První úřední kroky o schválení salesiánské kongregace a jejích stanov byly zde učiněny. Radostně se vracel Don Bosko do Turína, netuše, že půjde ještě 16 let cestou křížovou, než dojde cíle, schválení své kongregace.

Doufaje, že římské schválení časem dojde, umínil si Don Bosko zanechat všeho posavadního tajnůstkářství, obezřetné mluvy, soukromých a jen důvěrných slibů, a jednat otevřeně. Dne 9. prosince roku 1859 pověděl Don Bosko svým spolupracovníkům upřímně svůj plán. Když se v neděli večer shromáždili v jeho pokoji k pravidelné promluvě, řekl jim otevřeně, že všechno dozrálo, aby založil kongregaci salesiánskou. Začátky kongregace jsou zde. Většina posluchačů patří ke kongregaci již celým srdcem, jiní jsou k ní poutáni svými sliby, třebas jen důvěrnými a tajnými. Papež souhlasí a žehná tomuto způsobu jejich života. Jsou tu i stanovy, podle kterých již dobrovolně žijí.

Pokračování

ZE SVAZU ČS. SPORTOVCŮ V ZAHRANIČÍ

SVAZOVÉ ZPRAVODAJSTVÍ

● Finálové zápasy v ledním hokeji mezi Kanadou a Československem byly skutečným požitkem pro sportovní fanoušky. To prohlásil býv. kapitán čs. mužstva Václav Nedomanský, který byl autorem několika reportáží v Torontském deníku "SUN".

● Dvanáctiletá Jana Navrátilová, sestra Martiny, byla vyloučena z tenisového tréninku na příkaz plk. Hüblera, prokurátora ozbrojených složek ministra vnitra. Důvodem tohoto opatření bylo, "že je sestrou Martiny Navrátilové".

● Franta Mrázek z Mississauga, Kanada, dříve Brno, se při nedávných závodech v Severní Karolíně naboural. Selhaly mu brzdy a skončil v nemocnici se zlomenou rukou a pohmožděnými žebry. Přesto dojel jako třetí. Přejeme mu úplné uzdravení. (Převzato z Kanadských Listů.)

● Revisor účtů našeho Svazu, kolega Jirka Traub z Clevelandu, býv. pokladník pražské Sparty, se zotavuje doma po operaci. Přejeme mu rychlé uzdravení.

● Kolega Václav Hesoun z Belcampu děkuje všem sportovcům a přátelům za milé pozdravy, které obdržel v době své nemoci a zdraví Vás s přátelským "Nazdar".

● Potěšte pozdravem našeho Lojzíka Stupavského, 615 Long Bar Harbor Road, Abingdon, Maryland 21009, který leží v nemocnici. Přejeme mu, aby se též co nejdříve uzdravil!

Posílejte zprávy na Tiskovou službu Svazu čs. svobodných sportovců v zahraničí, 1182 Larchmont Avenue, Lakewood, Ohio 44107.

Tis. Ref. Svazu

● ● ● ●

"Proč ses v ringu položil a nechal odpočítat," ptá se trenér boxera po zápase, "vždyť tě vůbec neuhodil?"

"Neuhodil, to je pravda, ale já mu četl myšlenky."

Bývalý Klub "Národ" dnes Klub Hlasu Národa

koná ve středu 10. listopadu svou pravidelnou měsíční schůzi v Community Center v Cicero na 54. ul. a Čermákově třídě. Začínáme ve 12 hod. v poledne společným "kafíčkem" a potom bude následovat schůzové jednání.

Tentokrát jsme pozvaly i Otce Vojtěcha, O.S.B., redaktora H.N., aby nám něco řekl o těžkostech a problémech našich novin.

Milé členkyně, přijďte v co největším počtu, ať se ještě před vánocemi všechny sejdeme a prožijeme pěkné odpoledne.

Mildred R. Janda,
předsedkyně

VOICE OF THE NATION

Joseph Čada:

A BICENTENNIAL SURVEY OF PROGRESSIVE LABOR MOVEMENT IN THE CZECH-AMERICAN COMMUNITY

(Continued from last issue)

In America radicalism did not have the possibility of growing systematically. It failed to develop a labor party, because of the heterogeneity and varying social and economic levels of the wage earner and the lack of sense, possessed eminently by its European analogs, of the fact that there existed a conflict between the ultimate interests of labor and capital. If labor occasionally showed some political strength, it was because of its concerted action with other protest groups or labor organizations. Marxianism endured solely because it had leaders and enthusiasts who were motivated by their own interpretation of what were the best interests of their fellowmen. Among the Czech-Americans socialism was hardly a doctrine of religious proportions. For a majority it was essentially a variant of labor action, standing in no way to a co-operation with the Knights of Labor, the Greenback and Populist parties, and the Progressive Political Action. The Czech and, indeed, the Slav professed socialism as a reform movement with greater intent to obtain necessary economic ameliorations than to revolutionize the world. It was practiced opportunistically as a quest to secure social justice in a new and not too friendly environment for the recent newcomer to America's shores. In Czechoslovakia the goal sought by most of the Marxians was realized in the first republic from 1919 to 1938. In the United States its realization began with Woodrow Wilson's New Freedom, continued through the prosperous 1920's, and reached its climax in the New Deal. With the last its reason for being had all but vanished. The wage-earner no longer could be counted the oppressed and powerless little man he had once been. Every working man, if thrifty and industrious with a little luck, accumulated some kind of capital in real estate or savings. Habrman summarized the accomplished mission of socialism, to which he had devoted a lifetime saying: "I do not believe that a handful of even the greatest enthusiasts... is able to remove in a single stroke the old abuses of society or state or install a new ideal overnight... I do not believe in the possibility of successful artificial revolutions or reforms... for a revolution of any social or political organization requires also... a revolution in the people, the nature of their souls, feeling, and outlook on life... Capitalistic society will not change suddenly into a nobler or better socialistic order. Today even the working classes have the chance to realize their demands through legal means.

A return to the romantic revolutionary, childlike, and irresponsible spasms must be prevented as must be fought any attempt to restore reactionary barriers to block a continuous reform".

For the Czech-American socialists who chose to collaborate with liberal and progressive elements and who in the 1940's dwindled down to a small number of remaining members, the so-called "old-timers", the Marxian movement ended in a cultural, fraternal, and social endeavor of freethought nature in which a few of the second and third generations were interested. Yet this watering down of purpose from the original program of a worker's revolution, announced by Marx in 1848 and inherent in the teachings of Marxism, should not discount the meaning of Czech-American socialism. The latter was an expression of a particular segment of a fairly prominent immigrant group which by an interaction with other similarly minded and lately arrived elements formulated and urged a course of economic action, several parts of which influenced the Progressive movement of the 1900's by calling attention to the most flagrant abuses of capitalism and industry and inspired the official promulgation of social, economic, and labor legislation in the New Deal. As a labor activity, socialism paced the advance of the American Federation of Labor. It contributed to American society men, whom the natives often suspected of malicious intent, but who could not be accused of indifference to the condition of their fellow men. It took courage of conviction to fight for labor ideas and principles. The cost of holding the same in terms of employment usually meant the black-balling by industry of men who were in urgent need of a job.

While he tried to modify America's social character, the Czech-American socialist discovered that he in turn was affected by the human and physical forces of the New World. He found himself living in a young nation, which perhaps temporarily controlled by vested interests, bore promise of a spiraling progress towards democracy. If it grudgingly admitted him to a share of its wealth, it did not limit the possibilities of his financial security or prosperity once he understood and practiced its way of life. He was politically free to control his destiny and to produce for himself and his offsprings an environment in which the welfare and personal sovereignity of the individual were constitutionally guaranteed. Like the tens of thousands who came before or with him, he also imperceptibly adopted new points of view and established new social relationships and values. In this psychological transmutation the socialism, which once may have passionately defended, lost its meaning and pertinence. It, too, was converted to become a design suitably incorporated in the huge political and social mosaic of America's heritage and wealth of culture.

BIBLIOGRAPHY

Books

Vojta Beneš, **Národnostní otázka a socialismus** — The National Question and Socialism (Cleveland, n.d.).

Rudolf Bubeníček, **Dějiny Čechů v Chicagu** — The History of the Czechs in Chicago (Chicago, 1939).

F. Cajthaml-Liberté, **Franta Choura** — Frank Choura (Příbram, Czechoslovakia, 1929).

Tomáš Čapek, **Naše Amerika** — Our America (Prague 1926).

Tomáš Čapek, **Padesát let českého tisku v Americe** — Fifty Yyears of the Bohemian Press in America (New York, 1911).

Edward David. **Referent** (Cleveland, 1910).

Kristov Černý, **Vysvětlení o mém procesu** — An Explanation of My Court Trial (Liberec, Czechoslovakia, 1908).

Vojtěch Dundr, **Počátky socialistického hnutí v severních Čechách** — Origins of the Socialistic Movement in Northern Bohemia (Liberec, Czechoslovakia, 1947).

Samuel Gompers, **Seventy Years of Life and Labor** (New York, 1925).

Jan Habenicht, **Dějiny Čechů Amerických** — The History of the American Czechs (St. Louis, 1904).

Gustav Habrman, **Z mého života** — Out of My Life (Prague, 1924).

Jan Hajšman, **Česká Mafie** — Czech Maffia (Prague, 1934).

František Herites, **Amerika a jiné črty z cesty** — America and Other Travel Sketches (Prague, 1913).

Ottův slovník naučný — Otto's Scientific Encyclopedia (Prague, 1888 to 1910), Twenty-seven volumes.

Pamětní spis českého odvětví socialistické strany v Americe k Internacionále — Memorial of the Czech Branch of the Socialistic Party of America to the International (Chicago, 1915).

Pamětní list k 15letému trvání dělnického potravního družstva v Clevelandu — A Memorial of the 15th Anniversary of the Labor Consumers Union in Cleveland (Cleveland, 1928).

Zdeňka Paulová, **Dějiny Mafie** — The History of the Maffia (Prague, 1937, 1938), Two volumes.

Pravidla českého odvětvi socialistické strany — By-Laws of the Czech Branch of the Socialist Party (Chicago, 1906).

Program dělnické akademie — A Program of the Workers' Academy (Cleveland, 1906).

Michael J. Schaack, **Anarchy and Anarchists** (Chicago, 1889).

František Soukup, **Pamětní list Československé sociálně demokratické strany dělnické, 1872—1922** — A Memorial of the Czechoslovak Social Democratic Labor Party, 1872-1922 (Prague, 1922).

František Soukup, **28. říjen 1918** — 28. October, 1918 (Prague, 1928), Two volumes.

Souvenir Program: 1st Workers Olympiad (Cleveland, 1936).

E. A. Steiner, **From Alien to Citizen** (New York, 1914).

Josef Steiner, **Utrpení sociální demokracie československé a postup strany v Rakousku** — The Trial of Czechoslovak Social Democracy and the Progress of the Party in Austria (Prague, 1902).

Karel Stloukal, **Před třiceti léty** — Thirty Years Ago (Prague, 1947).

Andrew Townsend, **The Germans in Chicago** (Chicago, 1932).

Newspapers and Periodicals

Americké Dělnické Listy — American Labor News. Published in Cleveland, Ohio, 1909 to 1953.

Besídka Sokolská — The Sokol Bower. An official periodical of the Bohemian-American Workingmen's Gymnastic Association, Elmhurst, Long Island, New York.

Čmuchálek — The Snooper. A satirical weekly printed in Chicago since 1894. Ceased publication in 1900.

The Chicago Tribune.

Official Journal of the Czechoslovak Society of America. — A fraternal publication issued in Chicago since 1912.

Dělnické Listy — Labor News. An anarchistic publication appearing in New York and Cleveland from 1893 to 1898.

Denní Hlasatel — The Daily Herald. A daily printed as a liberal and non-partisan journal in Chicago since 1892.

Kalendář Amerikán — American Almanac. Published annually by the Bohemian daily **Svornost** (Concord) of Chicago. First issue in 1878.

Květy Americké — American Blossoms. A pericdical of **belles letters** issued in Omaha from 1900 to 1903.

Ročenka Amerických Dělnických Listů — Yearbook of the American Labor News. Issued annually in Cleveland since 1921.

Všedělnický Kalendář — The Workers' Almanac. Issued by the socialistic *daily* **Spravedlnost** *(Justice) beginning* with 1910.

CZECHS & SLOVAKS HELPED BUILD A STRONG AMERICA

200 YEARS

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL OF AMERICA

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription. Our double-check system guarantees accuracy.

THE REXALL DRUG STORE

RIEDL'S PRESCRIPTION PHARMACY

3156 W. 26th, Chicago

(JUST EAST OF KEDZIE)

BIshop 7-7550

ABDOMINAL SUPPORTS

For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief

ELASTIC STOCKINGS

We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY

Jedokaz — Všehochuť

Noworul Memorial Chapels

2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233

● INTERVIEW WITH A TOURIST

from Poland, Rumania, Yugoslavia and Czechoslovakia

Question: As you were born in eastern Europe it is not difficult or dangerous for you to go behind the Iron Curtain?

Answer: It is not difficult because I became a naturalised citizen of a western European country some time ago. As a priest Czechoslovakia would refuse me a visa, so I have to give another profession when applying, which is not difficult. These journeys are very tiring. They involve a good number of annoying restrictions. In Rumania for example you cannot lodge at a private address but only in a hotel, which costs about 15 dollars a night. Nothing more to eat is served after 9 o'clock in the evening, and after the same hour no Rumanian may be cut of doors. The same rule applies to foreigners. Nerves are often sorely tried, because you are always being followed by the secret police with an army of officials at their service. You always have to be on your guard.

Q: What is the general situation of the Church in communist coutries? Is there more freedom?

A: We must not be taken in by communist propaganda. *There is a world of difference* between propaganda and reality. A typical example is Poland. You see many churches there, but you cannot see the ones lacking because no building permit was given. You see many priests and religious. I have never seen so many nuns in any other country. But you cannot see the administrative difficulties they are victim to. You see the churches open and filled morning and evening with the faithful, but you cannot see the regime's attempts at obstruction nor the risks the faithful run.

Q: Is the Church free in Czechoslovakia?

A: The oppression of the Church in Czechoslovakia is increasing all the time. Officially there are no more bishops in Bohemia but only administrators or capitular vicars. In Slovakia the Vatican has only been able to appoint bishops who were proposed by the government and who are members of the "Pacem in Terris" peace-priest movement. Some of these bishops give the impression of being puppets in the hands of the communists. They dare not ever speak to their priests except in the presence of witnesses. They implement all the regulations against the Church issued by the Ecclesiastical Affairs Office. They are checked by secretaries imposed on them by the communists. They cannot appoint men to office nor even administer confirmation without permission. They can only ordain to the priesthood candidates to whom the State has no objection.

Q: Do you know Bishop Korec?

A: Joseph Korec is a heroic Slovak bishop who was removed from his ministry by the State at the beginning of 1975. He is now earning his living as a workman in the warehouse of the Tatrachema firm in Bratislava. He is no exception. Authorisation to exercise their ministry is being withdrawn more and more from priests who are too zealous or from those who have reached the age of 60. The result is a frightening increase in the number of parishes without a priest.

Q: Are priests in country district likewise checked on?

A: All priests are obliged to notify the police immediately if they receive a foreign visitor and to report on the duration and topic of their conversations. They have to acquire a sixth sense to avoid difficulties with the authorities. To be able to invite the bishop to come and administer confirmation they must first bribe the local State official. The latter not infrequently turns up at the presbytery in his large official car. The priest's housekeeper must then take care that the car does not leave empty. In summer the communist counts on a load of fresh vegetables and in winter generally on meat and poultry.

Q: Is there religious freedom for the laity in Czechoslovakia?

A: The catholic laity too find themselves more and more with their backs to the wall. If a child is to take part in religious instruction both parents have to inform the local authorities in writing. This is often made the pretext for discriminating against them at work. Higher studies for young people depend on their being members of the communist party. Most professions are closed to those who go to Mass, are married in church or have their children baptised.

Q: How do things stand with State interference in the selection and training of candidates for the priesthood?

A: In Czechoslovakia all seminaries with the exception of Litomerice and Bratislava have been closed. Moreover the capacity of these two, already limited, has been further reduced by the application of a numerous clausus. Candidates are accepted or turned down on the basis of political criteria. The best ones are turned down; priority is given to mediocre and poor candidates. Morale in the seminaries is low. There are spies among the students. Radios and contacts abroad are borbidden. Any breaking of this rule is punished by immediate expulsion. The seminary authorities show more understanding where moral deviations are concerned. Last year seven candidates for ordination in Bratislava were turned down for refusing to take part in a demonstration of the "Pacem in Terris" movement.

Q: Is there still some glimmer of hope?

A: Yes, because the religious revival that is only being talked about in the free world is flourishing behind the Iron Curtain. Alongside the official Church, which in some places is more dead than alive and is sometimes completely at the service of communism, there are still many faithfull priests, relegated to isolated villages or deprived of their State permits, who give moral support to the faithful. Furthermore in some countries an underground Church exists, with priests who have been ordained illegally and clandestine bishops. Their names are unknown to all but a small number of initiates. I was told of one clandestine priest whose parents only learned that he was a priest when he was discovered and condemned. Most of these hidden apostles have been practising a lay profession for years. An underground bishop is usually responsible for about a dozen of them. Each of his priests looks after a little group of families.

Q: Have you met any clandestine priests?

A: Late one night I was able to visit one such priest. He had been out preparing three young couples for a secret Church marriage. That night I concelebrated Mass with this qualified engineer in the little flat where he lives. There are a few other priests too in the same district, each of them looking after seven or eight groups. They are helped by young girls or women: nurses, typists, secretaries and even a woman doctor. Under the guidance of a priest they have made a year's novitiate and have bound themselves by vows. The true spirit of the early Christians is among them.

Q: And how are matters with youth?

A: Except in Poland and Yugoslavia it is no use expecting pastoral guidelines from ecclesiastical superiors before undertaking activity among youth. Officially the Church is not allowed to have anything to do with young people. Each priest must have the shrewdness and courage to find new ways of working among the young. In some villages you can see a row of palliasses on the top floor of an outhouse. They are for young people from the cities who use the weekends or their holidays to come and visit their exiled priest. Many again go into the mountains, where priests without authorisation organise retreats in isolated mountain huts. Spiritual cells are thus being created. Boys and girls, trained in atheism for years and spiritually famished, discover the word of God in the scriptures and recognise the Lord in the breaking of bread. The Church in eastern Europe is not dead. Shee will also survive the treachery of unworthy priests and the cowardice of weak bishops. She lives on in her heroes and saints and she is irresistibly winning youth.

PILGRIMAGE TO PRAGUE, OKLAHOMA NATIONAL SHRINE

On the third Sunday in October the Fourth Degree Knights of Columbus with the National Council of Catholic Women sponsored their Annual Pilgrimage to Prague. Chartered busses brought people from Tulsa, Oklahoma City, Lawton, Ft. Sill, Chickasha, Geary, Norman and other distant places. Pilgrims arriving were greeted at St. Wenceslaus Church with the motto "Pro Deo et Patria" at the entrance — to pray for peace and defeat of communism. Outside on the north lawn is the Infant of Prague on the monument of the World in marble (his right hand is raised in blessing, reminding all of the words heard by Father Cyril while at prayer more than 300 years ago: "The more you honor me, the more I will bless you"), showing both Prague, Czechoslovakia and Prague, Oklahoma, flood lights attract attention to it at night as cars drive on the highway. On the south lawn is a large crucifix and around it a circular walk with the stations of the Cross on stone pedestals. The grounds are kept as a park, the year-round with many flowers and shrubs.

Presiding over the devotion was Most Rev. John R. Quinn, Archbishop of Oklahoma City and celebrant at Benediction. The sermon was preached by Most Rev. Bernard Ganter, Bishop of Tulsa, the devotions and Rosary were led by Father Perlinski of Tulsa. The day was typically Oklahoman - sunny with a breeze. Dinner was served by the ladies of the parish. The present pastor is Father Stephen Kelly, O.S.B. of St. Gregory Abbey, Shawnee, Okla.

It may interest the reader if we note a short history of Prague. After the opening of Oklahoma 1889, this eastern section was known as Indian Territory until statehood 1907. Prague was known as Keokuk Falls attended by Benedictine Fathers. Father Francis Shulak, S.J. of Chicago held services here among Czechs in their homes 1891. In 1890 Vincent Martinek donated 4 acres for a cemetery and chapel, which was built for $125.00, work done by the people. Father S. Reynolds was ordained by Bishop Theophile Meerschaert in Dec., 1893 and he attended here.

As new Czech settlers were coming here from Texas, especially around Hallettsville, the parishioners needed a larger church, so property was bought in the town of Prague, which was formerly known as Keokuk Falls, Polanka, Barta's P.O. The building of this church began 1902 and completed the following year under direction of Father Vincent Bednarek of Yukon, Okla. at a cost of $3.000, on two acres of land and dedicated by Bishop Meerschaert, but Father Bednarek died of food poisoning before dedication.

Father Joseph Shinkmayer attended here from Hennessey, Okla. in 1904 (he came to Oklahoma from Iowa City for health sake and cared for places where Czechs were), later Father Luzar of Yukon and Father Anton Suwalski of Harrah. In 1918 Father John B. Dudek, later chancellor under Bishop Kelly attended here from Yukon. A cyclone destroyed the church 1919, a new church was rebuilt with help from the Benedictines. Fr. Haritchbalet attending, cost was $6,000 and was dedicated by Bishop Meerschaet May 21, 1921. Father H. Mandelartz became pastor 1926, during his time Fr. Wenceslaus Michalicka, O.S.B. gave a Czech mission in August, 1927. Benedictines from Shawnee took charge of Prague 1928-1939, then diocesan priests. Under Father S. Kleman the present church was built and dedicated by Bishop Eugene J. McGuinness Feb. 22, 1949.

It was Bishop McGuinness who at the dedication recommended that this church of St. Wenceslaus, Prague, Oklahoma be named The National Shrine of The Infant of Prague, since so many of the earliest settlers came from this country, and to pray for peace and the defeat of communism.

Hundreds of tourists from our states come here, even from foreign lands. Each month a pilgrimage is made from various points in the state from the 17-24 on Sunday.

The Shrine has treasured relics of the Crib of Bethlehem, True Cross and St. Wenceslaus. The Confraternity of The Infant of Prague, as established by Pope Pius X, is also here.

Fr. Václav Michalička

Cleveland News

The Karlin Club weekly concerts continue every Wednesday at 7:30 P.M. Wednesday, Nov. 10th Joe Beno and his Orchestra. — Nov. 17th The Majestic Sound and Thanksgiving Eve the Pražských Pepíků Band playing at the Traditional Fall Harvest Dance or "Sousedská" as it is known in Czech.

The Kitchen at Karlin opens weekly at 5:30 P.M. with full course Czech Style meals catered by the Douda Catering Service. For the menu on any particular night Gustie Douda may be reached at 351-9125. The Doudas also will gladly arrange for any party you might have with a special menu.

NIGHT IN OLD BOHEMIA

The Czech Guild of the Holy Family Cancer Home will hold the eleventh annual "Night in Old Bohemia" at 6 P.M. Sunday, November 14, 1976 at Our Lady of Lourdes Hall, 3398 East 55th Street, Cleveland, Ohio.

This year's event promises to be a success for a number of reasons. All proceeds will go to the Holy Family Cancer Home. Present at the dinner program will be all the Sisters and Little Brothers who have been with the Home, since it's opening. Mayor Ralph J. Perk will present them with a Certificate of Recognition for two decades of dedicated service. This year, the Czech Guild is saluting America's birthday with a Bicentennial program.

Lou Hromadka will M.C. the entertainment program which will include Lia and Georgette Constantinescu Sezonov, Lynn Peters, trio Irene Stash, Linda Kalebick and Ruth Parch, Tom Weiss, Alex Mikula and Ludvik Rychtera. The Little Brothers Chorus, under the direction of Lad Kohout, will add a grand finale.

At the piano, accompanying the various artists, will be Marie Fox, Gerri Gunn, Doris Withers and Barbara Denison. Dinner music will be provided by the Karlin Brass Band, directed by Frank Makovicka. The family style dinner will consist of Roast Duck and Pork with all the trimmings.

This annual event, so nostalgic of the rich Czech culture, given tremendous support by our greater Cleveland Czech community, has enabled the Guild to donate, during the last decade, a total of $50,000.000 toward the support of the well-known Home.

Moderator of the Guild is Rev. Father John Andel, President — Joseph J. Dolesh, Vice-President's are Lou Hromadka and Joseph Kobylak, Secretary Andrew Jindra and Treasurer Edwin Jirousek.

For more information, please contact the dinner Co-Chairmen: Cletus J. Kouhek: 241-7089; Lou Hromadka: 521-9735.

Dinner reservations and donations are being accepted by: Mr. Clarence Leiblinger, 28732 Lynhaven Drive, North Olmsted, Ohio 44070, Phone: 777-1454.

Publicity is being handled by Mr. Joe Kocab, 883-4760.

KAREL IV. Ct. #1502 Catholic Order of Foresters

With Thanksgiving just a few short weeks away, Karel IV. will begin celebrating this Holiday with the Court's traditional poultry raffle at their regular monthly meeting on November 12.

Meeting will be called to order at 8:15 p.m. All members of the Court are asked to make an effort to attend. Members of the Czech Associated Courts are also invited.

On November 14, 1976 members of Karel IV., along with other members of the Courts of the Czech Association, will gather at St. Ludmilla Church in Celebration of the Eucharist in honor of the deceased members of these Courts. Mass will be at 9:00 a.m. with breakfast to follow. Brother Frank Brabec, newly installed Chief Ranger of the Association, invites all Foresters to the event.

At our October meeting, Vaclav Jansky, #620, attendance prize winner was not present. The November award will be $15.00

We hope to see many Karel IV. members at the meeting on November 12.

MOTHER JANA SALESIE DIES AT 107; oldest Czech nun

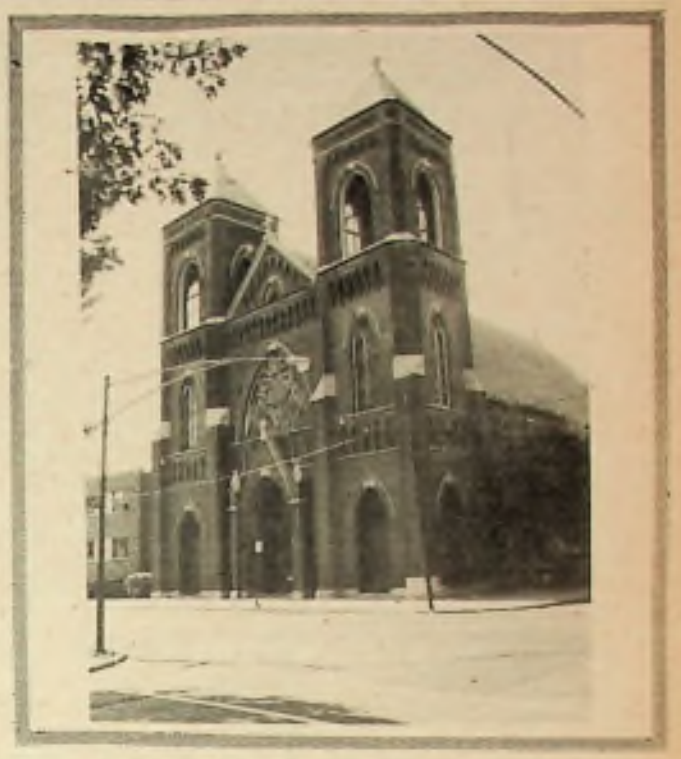
Prague. — Jana Salesie Barry, Czechoslovakia's oldest nun, has died at the age of 107, a Roman Catholic newspaper reported Tuesday. The paper said she died Sunday in a home for aged nuns in Chlumec in northern Bohemia.

Mother Jana Salesie enjoyed good health in her old age and until recently attended church regularly.

She was born Sophie Barry in Paris in 1870 during the Franco-Prussian War. Her father was English and her mother Irish. Her childhood was spent in Paris, Madrid and Britain. At 16, she was sent to a convent near Pilsen, then part of the Austro-Hungarian Empire and now Czechoslovakia, to learn languages.

She entered the order of the Visitation of the Virgin Mary and took the name of Jana Salesie. She taught English, French and German at the convent until 1950, when the nuns were moved to Litomerice. She later moved to the nursing home.

ST. LUDMILLA PARISH CELEBRATES 85th ANNIVERSARY and dedicates the National Shrine of St. Ludmilla

ST. LUDMILLA PARISH (BOHEMIAN) of Chicago, Illinois, in honor of its 85th Year of service and worship of God has constructed a shrine in honor of its patron saint, St. Ludmilla. The new shrine will be officially dedicated and blessed by his Eminence John Cardinal Cody on November 18th, at 7:30 in the evening. The Vicar Delegate, Monsignor, John Hayes, in the name of the Cardinal participated in the official presentation of the shrine to the people on the Feast of All Saints during the 6:30 evening Mass.

The present pastor, the Rev. John J. Grace, invites all catholics to view the new shrine dedicated to the parish patroness. St. Ludmilla was born about the year 860 AD. and married Bořivoj the Duke of Bohemia. They built the first Christian Church of Bohemia at Levý Hradec, just north of Prague. She was well known for her charity and good works among the poor as well as being a loving mother and grandmother. Her grandson, Duke Saint Wenceslaus, became a strong leader of the faith and of the nation in Bohemia and on September 28, 929 was assasinated by his brother Boleslaus. St. Ludmilla spilled her blood in martyrdom in order to give life to the faith of Christ in the land she loved.

Today the parish community of St. Ludmilla invites all to offer prayer to the parish patroness and to join them in thanking God for the eighty-five years of worship and praise offered in the parish church on the corner of 24th and Albany.

In addition to the solemn dedication of the shrine by John Cardinal Cody, the parish invites all to participate in the 85th Anniversary Dinner Dance at the Sheraton Oakbrook Hotel on the evening of the 21st of November. Here is a calendar of events for the anniversary month of November. All are invited to attend.

Saturday, Nov. 6 — Solemn Openning of Eucharistic Devotion at 5:30 P.M. Mass.

Sunday, Nov. 7 — Solemn Procession of the Blessed Sacrament 1:00 P.M.

Tuesday, Nov. 9 — Anniversary Luncheon sponsored by the Senior Citizens 1:00 P.M. in the Social Center 2414 S. Albany.

Friday, Nov. 12 — International Buffet Dinner. Pot Luck dishes representing the different peoples of the parish. 6:00 P.M.

Saturday, Nov. 13 — Communal Annointing of the Sick — 10:30 A.M. in the church.

Thursday, Nov. 18 — Confirmation & Solemn Dedication of the National Shrine of St. Ludmilla by JOHN CARDINAL CODY - 7:30 P.M.

Sunday, Nov. 21 — Dinner Dance — 6 P.M. — at the Sheraton Oak Brook Hotel.

Thursday, Nov. 25 — Thanksgiving Day Mass — 9:30 A.M. complimentary coffee after Mass.

All parishioners and friends are invited to attend and participate in the events of the 85th Anniversary. Interested Catholics may visit the Shrine of St. Ludmilla daily.

Blessed Agnes Holy Name Basketball

This league was formed three years ago and this year our parish became one of the eight teams in the league from our area: Good Shepherd, St. Ludmilla, St. Agnes, St. Joseph & St. Ann, St. Clair of Montefalco, Five Holy Martyrs, and Blessed Agnes. Price of all tickets for all games played at home or away are adults $1, children 50c. This league was formed so the young men would take more of an active part in their Holy Name Societies.

The home game schedule for Blessed Agnes is:

Sunday, December 5, B.A. plays Five Holy Martyrs.

Sunday, January 23, B.A. plays St. Marys.

Sunday, February 6, B.A. plays St. Joseph and St. Ann.

Sunday, March 6, B.A. plays St. Ludmilla.

All home games begin at 2 o'clock; you can see a double hedder. Two other teams from two other parishes play the first game.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS
UP TO $40,000 00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500